2003. évi LXXXIV. törvény

az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről[1]

Az Országgyűlés
– az egészségügyi tevékenység kiemelkedő jelentőségének tudatában,
– az egészségügyi dolgozókat megillető társadalmi megbecsülés szem előtt tartásával,
– az egészségügyi ellátórendszer folyamatos működésének és az egészségügyi dolgozók tevékenységének sajátosságaira figyelemmel,
– tekintettel a betegek jogára a pihent egészségügyi dolgozó által nyújtott ellátáshoz,
– az egészségügyi tevékenységet végzők jogai és kötelezettségei szektorsemleges követelményeinek szem előtt tartásával,
– az egyes egészségügyi tevékenység folytatására, illetve munkavégzésre irányuló jogviszonyokból adódó eltéréseket figyelembe véve,
– az egészségügyi dolgozókra vonatkozó előírások egységes meghatározása és ezáltal az ellátás biztonságának javítása céljából
az egészségügyi dolgozók jogállásának egyes kérdéseiről a következő törvényt alkotja:

I. Fejezet

ALAPVETŐ RENDELKEZÉSEK

A törvény célja

1. § E törvény célja az orvosok és az egészségügyi dolgozók (a továbbiakban együtt: egészségügyi dolgozó) gyógyító-megelőző tevékenységére vonatkozó alapvető rendelkezések egységes, az egészségügyi tevékenység végzésére irányuló jogviszony fajtájától független meghatározása, továbbá az egyes munkavégzésre irányuló jogviszonyok sajátosságaiból adódó eltérő követelmények megállapítása.[2]

A törvény hatálya

2. § (1)[3] E törvény hatálya a Magyarország területén
a) egészségügyi szolgáltatást nyújtó természetes és jogi személyekre, továbbá jogi személyiség nélküli szervezetekre,
b) egészségügyi tevékenységet végző természetes személyekre
terjed ki.
(2) E törvény rendelkezéseit a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény hatálya alá tartozó személyes gondoskodást nyújtó intézményben egészségügyi tevékenységet végző egészségügyi dolgozók tekintetében is alkalmazni kell, amennyiben az intézmény egészségügyi szolgáltatás nyújtására jogosító működési engedéllyel is rendelkezik.

---

1 Kihirdetve: 2003. XI. 11. A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 601/2020. (XII. 18.) Korm. rendelet 10. § (9), 69/2021. (II. 19.) Korm. rendelet 9. §.
2 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 601/2020. (XII. 18.) Korm. rendelet 3. § (12), 8. § (12).
3 Módosította: 2011. évi CLXXVI. törvény 78. § a).

(3) E törvény rendelkezéseit a 4. § *b)* pontjában meghatározott, az egészségügyi ellátásban közre nem működő dolgozók tekintetében csak a törvényben külön nevesített esetekben kell alkalmazni.

(4)[1] Nem terjed ki e törvény II. és III. fejezetének hatálya – a 15/B. § kivételével – a törvény alapján közforgalmú gyógyszertárat személyi jog alapján működtető gyógyszerészekre, a közforgalmú gyógyszertárban foglalkoztatott munkavállalókra és az igazságügyi orvos szakértőkre.

(5) Ahol e törvény eltérő rendelkezéseket nem tartalmaz, ott az adott munkavégzésre irányuló jogviszonyra vonatkozó törvény előírásait kell alkalmazni.

Alapelvek

3. § (1)[2] Magyarország területén mindenki, aki megfelel az e törvényben és más jogszabályokban foglalt követelményeknek, jogosult az egészségügyi tevékenység végzéséhez szükséges szakképesítések megszerzésére, továbbá – a rendelkezésre álló lehetőségek között – a választott jogviszony keretében egészségügyi tevékenység végzésére.

(2) Az egészségügyi dolgozókkal szemben támasztott követelmények egységesek, és – ha e törvény másként nem rendelkezik – függetlenek az egészségügyi dolgozót foglalkoztató egészségügyi szolgáltató jogállásától, illetve az egészségügyi tevékenység végzésére irányuló jogviszony fajtájától.

(3) Az egészségügyi tevékenység végzésére irányuló jogviszony típusának megválasztása nem irányulhat az egészségügyi dolgozó jogos érdekeinek védelmét biztosító rendelkezések érvényesülésének korlátozására, illetve csorbítására.

Fogalommeghatározások

4. §[3] E törvény alkalmazásában

a) egészségügyi dolgozó: minden egészségügyi tevékenységet végző természetes személy,

aa) aki az általa ellátott egészségügyi tevékenység végzésére jogosító szakképesítéssel rendelkezik, vagy

ab) aki nem rendelkezik az *aa)* pont szerinti szakképesítéssel, de közreműködik a szakképesítéssel rendelkező egészségügyi dolgozók által ellátandó feladatokban,

b) egészségügyben dolgozó: az *a)* pont hatálya alá nem tartozó, az egészségügyi szolgáltatóval a szolgáltató működőképességének, illetve az egészségügyi szolgáltatások üzemeltetésének biztosítása céljából munkavégzésre irányuló jogviszonyt létesítő személy,

c)[4] *rezidens:* az első egészségügyi felsőfokú szakirányú szakképesítésének megszerzése érdekében jogviszonyban álló, az államilag támogatott, az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 115. § (2) bekezdés *b)* pontja szerinti képzésben részt vevő szakorvos-, szakfogorvos-, szakgyógyszerész-, illetve szakpszichológus-jelölt,

d)[5] *ügyeleti feladatellátás:* az Eütv. 93. §-ában meghatározott ügyeleti ellátás keretében végzett tényleges egészségügyi tevékenység, valamint a tényleges egészségügyi tevékenység végzése nélküli rendelkezésre állás az egészségügyi szolgáltató által meghatározott helyen és időben,

e)[6] *egészségügyi ügyelet:* a *d)* pontban meghatározott ügyeleti feladatellátás egészségügyi szolgálati jogviszonyban, honvédelmi alkalmazotti jogviszonyban vagy munkaviszonyban,

---

1 Megállapította: 2017. évi LIX. törvény 21. §. Hatályos: 2017. VI. 9-től.
2 Módosította: 2011. évi CLXXVI. törvény 78. § b).
3 Megállapította: 2007. évi LXXII. törvény 1. §. Hatályos: 2007. VII. 1-től.
4 Megállapította: 2014. évi CXI. törvény 77. §. Hatályos: 2015. VII. 1-től.
5 Módosította: 2014. évi CXI. törvény 83. § (2) a).
6 Megállapította: 2022. évi V. törvény 49. §. Hatályos: 2022. VI. 1-től.

f) az *a)–e)* pontokban foglaltakon túl az Eütv. 3. §-ában foglalt fogalommeghatározásokat kell figyelembe venni.

II. Fejezet

AZ EGÉSZSÉGÜGYI TEVÉKENYSÉG VÉGZÉSÉNEK ÁLTALÁNOS SZABÁLYAI

5. § (1)[1] Az egészségügyi dolgozó az egészségügyi tevékenységet, az adott helyzetben általában elvárható gondossággal, a szakmai követelmények keretei között, etikai szabályok megtartásával, legjobb tudása és lelkiismerete szerint, a rendelkezésére álló tárgyi és személyi feltételek által meghatározott szinten, szakmai kompetenciájának megfelelően nyújtja. Az egészségügyi dolgozó – amennyiben a beteg egészségi állapotát károsan nem befolyásolja és a beteget más orvoshoz irányítja – az egészségügyi tevékenységet megtagadhatja, ha az adott tevékenység erkölcsi felfogásával, lelkiismereti vagy vallási meggyőződésével ellenkezik.

(2) Az egészségügyi dolgozót hivatása gyakorlása során a betegek iránti elkötelezettség és a beteg érdekeinek kiemelt védelme vezérli. Minden egészségügyi tevékenység a beteg személyisége, méltósága és jogai tiszteletben tartása, életkorának, valamint önrendelkezésének figyelembevétele mellett történik.

(3) Amennyiben az egészségügyi dolgozó egészségügyi szolgáltatónál munkavégzésre létesített jogviszony keretében tevékenykedik, az egészségügyi tevékenység végzése során – az (1) bekezdésben foglaltakon túl – figyelembe kell venni a szakmai felettes(ek) jog- és szakmai szabályoknak megfelelő utasításait is.

(4) A szakmai felettes a (3) bekezdésben foglaltak keretében gondoskodik

a) a 4. § *ab)* pontja szerinti egészségügyi dolgozók szakmai irányításának megszervezéséről;

b) az irányítása alá tartozó egészségügyi dolgozók

ba) feladatainak részletes meghatározásáról,

bb) szakmai fejlődését biztosító feladatokban, képzésekben, továbbképzésekben való részvételéről,

bc) szakmai felkészültsége rendszeres ellenőrzéséről,

bd) teljesítményének értékeléséről;

c) az egészségügyi szolgáltató vezetésével való kapcsolattartásról.

(5)[2] Az egészségügyi dolgozó által egy naptári héten valamennyi, az e törvény III. fejezetében felsorolt jogviszony alapján végezhető egészségügyi tevékenység együttes időtartama – a 12/B. § (1) bekezdésében, valamint 12/F. § (4) bekezdésében foglalt kivétellel – 6 havi átlagban nem haladhatja meg a heti 60 órát, továbbá az egészségügyi tevékenység együttes időtartama egy naptári napon a 12 órát akkor sem haladhatja meg, ha az egészségügyi tevékenység végzésére párhuzamosan több vagy több fajta jogviszony keretében kerül sor. Az egészségügyi tevékenység különböző jogviszonyokban eltöltött együttes időtartamának meghatározása során az ügyeleti feladatellátás tekintetében csak az azon belüli tényleges egészségügyi tevékenységvégzés időtartamát kell figyelembe venni.

(6) A több, illetve a több fajta jogviszony keretében egészségügyi tevékenységet végző egészségügyi dolgozó az egyes jogviszonyai szerinti egészségügyi szolgáltatónál nyilatkozatban tanúsítja, hogy az egészségügyi tevékenysége az (5) bekezdés szerinti korlátot nem haladja meg.

(7)[3] Egyházi személyként és vallási egyesület vallásos szertartást hivatásszerűen végző tagjaként egészségügyi dolgozói feladatot egyházi jogi személy vagy vallási egyesület által fenntartott egészségügyi szolgáltatónál lehet végezni.

---

1 Módosította: 2006. évi XCVII. törvény 34. § (1) k).
2 Megállapította: 2007. évi LXXII. törvény 2. §. Módosította: 2012. évi LXXIX. törvény 50. § b).
3 Megállapította: 2013. évi CXXXIII. törvény 95. §. Módosította: 2019. évi XXXVI. törvény 30. § a).

6. § (1) Az egészségügyi dolgozó köteles önképzéssel és a szervezett továbbképzések által biztosított lehetőség igénybevételével magát rendszeresen továbbképezni annak érdekében, hogy tevékenységét az egészségtudományok mindenkori állásának megfelelően – a rendelkezésre álló személyi és tárgyi feltételek keretei között – végezhesse. Az egészségügyi dolgozónak a kötelező jellegű továbbképzések miatt felmerült és igazolt költségeit (tanfolyami díj, utazási költség, szállásköltség stb.) a munkáltató megtérítheti.

(2) Az egészségügyi dolgozók egészségügyi tevékenység végzésével kapcsolatos jogait és kötelezettségeit egyebekben az Eütv. 125–140. §-a tartalmazza.

III. Fejezet

AZ EGÉSZSÉGÜGYI TEVÉKENYSÉG VÉGZÉSÉRE IRÁNYULÓ EGYES JOGVISZONYOK

7. § (1)[1] Az egészségügyi dolgozó egészségügyi tevékenység végzésére – ide nem értve a sürgős szükség esetén ellátási kötelezettség alapján végzett tevékenységet – a külön törvényben meghatározott szakképesítési és nyilvántartási feltételek mellett akkor jogosult, ha egészségi állapota alapján az adott egészségügyi tevékenység végzésére alkalmas.

(2) Egészségügyi tevékenység végzésére az alábbi jogviszonyokban kerülhet sor:[2]

a) szabadfoglalkozás keretében,

b) egyéni egészségügyi vállalkozóként,

c) társas vállalkozás tagjaként,

d)[3] egészségügyi szolgálati jogviszonyban, rendvédelmi igazgatási szolgálati jogviszonyban, nemzetbiztonsági alkalmazotti jogviszonyban, honvédelmi alkalmazotti jogviszonyban,

e) munkaviszonyban,

f)[4] közszolgálati jogviszonyban, kormányzati szolgálati jogviszonyban, adó- és vámhatósági szolgálati jogviszonyban,

g)[5] szolgálati jogviszonyban, szolgálati viszonyban,

h)[6] egyházi személyként vagy vallási egyesület vallásos szertartást hivatásszerűen végző tagjaként,

i) önkéntes segítőként,

j)[7] egyéni cég tagjaként,

k)[8] nemzetbiztonsági szolgálati jogviszonyban.

(3)[9] A 4. § *a)* pont *ab)* alpontja szerinti egészségügyi dolgozó az egészségügyi tevékenység végzésében a (2) bekezdés *c)–i)* pontja szerinti jogviszonyban működhet közre.

(4) A (2) bekezdés *a)–b)* pontjai szerinti jogviszonyban csak az (1) bekezdésben foglalt valamennyi rá vonatkozó rendelkezésnek maradéktalanul megfelelő egészségügyi dolgozó jogosult egészségügyi tevékenység gyakorlására.

---

1 Megállapította: 2008. évi CVI. törvény 65. §. Hatályos: 2009. I. 1-től.
2 Megállapította: 2012. évi LXXIX. törvény 35. § (1). A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 69/2021. (II. 19.) Korm. rendelet 4. §.
3 Megállapította: 2018. évi CXV. törvény 35. §. Módosította: 2021. évi XCIX. törvény 233. § b), 2024. évi LXXI. törvény 50. §.
4 Megállapította: 2016. évi LXIV. törvény 46. §. Módosította: 2019. évi CIX. törvény 106. § a), 2020. évi CLII. törvény 26. § a).
5 Megállapította: 2022. évi L. törvény 93. §. Hatályos: 2022. XII. 3-tól.
6 Megállapította: 2013. évi CXXXIII. törvény 96. §. Módosította: 2019. évi XXXVI. törvény 30. § b).
7 Beiktatta: 2009. évi CXV. törvény 74. § (1). Hatályos: 2010. I. 1-től.
8 Beiktatta: 2024. évi LXXI. törvény 49. §. Hatályos: 2025. III. 1-től.
9 Megállapította: 2012. évi LXXIX. törvény 35. § (2). Hatályos: 2012. VII. 1-től.

A szabadfoglalkozás

8. § (1) Az egészségügyi dolgozó jogosult bármely egészségügyi szolgáltatónál megbízási szerződés alapján a szakmai kompetenciájába tartozó egészségügyi tevékenység ellátására.

(2) A szabadfoglalkozású jogviszony keretében működő egészségügyi dolgozó e tevékenységét az egészségügyi hatóság egészségügyi szolgáltatás nyújtására jogosító működési engedélye és – amennyiben az őt foglalkoztató egészségügyi szolgáltató nem követeli meg – a tevékenységével esetlegesen okozott károk megtérítését biztosító kötelező felelősségbiztosítási szerződés megkötése nélkül végezheti.

(3) A szabadfoglalkozású jogviszony keretében működő egészségügyi dolgozó az egészségügyi tevékenységet az őt megbízó egészségügyi szolgáltató nevében végzi.

(4)[1] A szabadfoglalkozású egészségügyi tevékenység egyéni vállalkozóként nem folytatható.

(5)[2]

9. § (1) A szabadfoglalkozású egészségügyi dolgozó és az egészségügyi szolgáltató közötti megbízási szerződésben rögzíteni kell

a) az ellátandó feladat(ok) pontos megnevezését, a feladatok ellátásához szükséges tárgyi feltételek biztosításának módját, valamint a munkavégzés helyét és idejét,

b) a szabadfoglalkozású egészségügyi dolgozó szakmai felettesének megnevezését,

c) amennyiben a szabadfoglalkozású egészségügyi dolgozó feladatkörébe más egészségügyi dolgozók szakmai irányítása is beletartozik, az általa irányított, illetve felügyelt egészségügyi dolgozók munkakörének megnevezését,

d)[3] az adott időszakban, de legfeljebb 6 hónap alatt a szabadfoglalkozású egészségügyi dolgozó által végzendő egészségügyi tevékenység időtartamát és beosztását,

e) az ellátott feladatok díjazását,

f) a megbízás keretében okozott kár megtérítésének szabályait,

g) a szerződés megszüntetésére vonatkozó rendelkezéseket.

(2) Az (1) bekezdés szerinti szerződés további tartalmára a szakmai kamarák ajánlásokat adhatnak.

(3) A szabadfoglalkozású egészségügyi dolgozó által ellátott feladatok díjazására a szakmai kamarák tehetnek javaslatot, amelyet az Egészségügyi Közlöny közzétesz.

Egyéni egészségügyi vállalkozás

10. § (1) Az egészségügyi dolgozó jogosult a külön törvény(ek)ben foglalt engedély(ek) birtokában, egyéni egészségügyi vállalkozóként a saját nevében és felelősségére egészségügyi szolgáltatóként működni.

(2) Az egyéni egészségügyi vállalkozóként történő munkavégzés esetén az egészségügyi szolgáltatás nyújtására jogosító működési engedélyt kiadó egészségügyi hatóság részére be kell mutatni az egészségügyi tevékenységre való egészségi alkalmasság igazolását is.

(3) Egyéni vállalkozás keretében, amennyiben az ahhoz szükséges személyi és tárgyi feltételek rendelkezésre állnak, minden olyan egészségügyi tevékenység végezhető, amelynek végzését külön törvény nem korlátozza, illetve amely kapcsán külön jogszabály nem nevesíti a feladatot ellátó konkrét egészségügyi szolgáltatót.

1 Megállapította: 2023. évi XIX. törvény 48. §. Hatályos: 2023. VI. 1-től.
2 Hatályon kívül helyezte: 2023. évi XIX. törvény 50. § a). Hatálytalan: 2023. VI. 1-től.
3 Módosította: 2023. évi XIX. törvény 50. § b).

10/A. §[1] (1) Egyéni egészségügyi vállalkozási tevékenység folytatására az egészségügyi dolgozók működési nyilvántartásában szereplő és a külön jogszabályokban meghatározott egészségügyi szakképesítéssel rendelkező személy jogosult.

(2) Az (1) bekezdés szerinti jogosultságát a kérelmező az egészségügyi dolgozók működési nyilvántartásába vételéről szóló igazolványával igazolhatja.

(3) Ha az egészségügyi dolgozók működési nyilvántartásába vett kérelmező az (1) bekezdés szerinti jogosultságát nem igazolja, a működési nyilvántartást vezető szervet kell megkeresni a jogosultságra vonatkozó adatok szolgáltatása vagy igazolása iránt.

Társas vállalkozás

11. § (1) Az egészségügyi dolgozó jogosult a külön törvény(ek)ben foglalt engedély(ek) birtokában – jogi személyiséggel rendelkező vagy jogi személyiség nélküli – társas vállalkozás tagjaként, a társas vállalkozás nevében és felelősségére egészségügyi tevékenységet végezni.

(2) A társas vállalkozás tagjaként történő egészségügyi tevékenység végzése esetén a 10. § (2)–(3) bekezdéseiben foglaltakat értelemszerűen alkalmazni kell.

Munkaviszony, egészségügyi szolgálati jogviszony és honvédelmi alkalmazotti jogviszony[2]

11/A. §[3] (1)[4] E törvény meghatározza az egészségügyi szolgálati jogviszonyban, honvédelmi alkalmazotti jogviszonyban, valamint munkaviszonyban foglalkoztatott egészségügyi dolgozók (a továbbiakban együtt: alkalmazott egészségügyi dolgozók), valamint a Kormány által rendeletben meghatározott egészségügyben dolgozó számára – az egészségügyi tevékenységgel járó különös felelősségre és az egészségügyi dolgozók leterheltségére tekintettel – a sajátos egészségügyi ágazati előmeneteli szabályokat.

(2) Az e fejezetben, valamint a 29–31. §-ban meghatározott egészségügyi ágazati előmeneteli szabályokat[5]

a)[6] a Kormány által rendeletben meghatározott, érvényes finanszírozási szerződéssel rendelkező, kizárólag – ide nem értve a munkavállalói résztulajdont – az állam, a helyi önkormányzat, az egyházi jogi személy vagy a vallási egyesület tulajdonában vagy fenntartásában álló fekvő- vagy járóbeteg-szakellátást, valamint a Kormány által rendeletben meghatározott egyéb egészségügyi ellátást, szolgáltatást nyújtó, egészségügyi szolgáltató munkáltatónál, ide nem értve az Eütv. 4. § (3) bekezdése szerinti intézményeket,

b)[7] az *a)* pontban meghatározott ellátások, szolgáltatások nyújtása keretében tevékenységet végző, a (4)–(6a) bekezdésben meghatározott munkakörben foglalkoztatott alkalmazott egészségügyi dolgozókra és egészségügyben dolgozókra,

c)[8] a szakorvosképzésért felelős egészségügyi államigazgatási szervre, valamint az az által foglalkoztatott rezidensekre

kell alkalmazni.

---

1 Beiktatta: 2009. évi LVI. törvény 281. §. Hatályos: 2009. X. 1-től. Ezt követően indult és megismételt eljárásokban kell alkalmazni.
2 Módosította: 2021. évi XCIX. törvény 233. § c).
3 Beiktatta: 2012. évi LXXIX. törvény 36. § (1). Hatályos: 2012. VII. 1-től.
4 Módosította: 2021. évi XCIX. törvény 233. § d).
5 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 69/2021. (II. 19.) Korm. rendelet 5. § (1).
6 Módosította: 2013. évi CXXXIII. törvény 97. §, 2019. évi XXXVI. törvény 30. § b).
7 Módosította: 2013. évi CXXVII. törvény 98. § a).
8 Beiktatta: 2014. évi CXI. törvény 78. §. Hatályos: 2015. VII. 1-től.

(2a)[1] A (2) bekezdés szerinti szabályokat az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló 2020. évi C. törvény (a továbbiakban: Eszjtv.) előírásaira figyelemmel kell alkalmazni.

(3)[2] Az alkalmazott egészségügyi dolgozókat a munkakör ellátásához előírt iskolai végzettség, egészségügyi szakképesítés, valamint – az e törvényben meghatározott eltérő besorolási szempontok kivételével – a jogviszonyban töltött idő alapján fizetési osztályba kell sorolni.

(3a)[3] Az Eszjtv. 8. § (3) bekezdése szerinti egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyt az egészségügyi szolgálati jogviszonyban töltött ideje alapján kell fizetési fokozatba sorolni.

(3b)[4] Az egészségügyi szakdolgozót és egyes egészségügyben dolgozót a Kormány rendeletében meghatározottak szerinti alap vagy kiemelt fizetési osztályba kell besorolni. A Kormány azon munkaköröket sorolja kiemelt fizetési osztályba, ahol az egészségügyi dolgozó

a) fokozott fizikai és pszichés körülmények között,

b) fokozottabb kockázattal, nagyobb munkaterheléssel járó munkaterületen,

c) különösen nagy felelősséggel járó szakterületen,

d) kiemelt ellátást végző területen vagy

e) speciális kompetenciákat igénylő szakmában

végez egészségügyi tevékenységet.

(3c)[5] A miniszter az egészségügyi szolgáltató által ellátott egészségügyi szakmák összetételére, az egyes szakmákhoz az ellátási terület szerint tartozó ellátandó betegkör nagyságára, valamint – amennyiben ez az adott szakma szerint mérhető – a jellemző népegészségügyi és demográfiai összetétele alapján az ellátásba kerülésének valószínűségére figyelemmel megállapítja az ágazati előmeneteli szabályok hatálya alá tartozó egyes egészségügyi szolgáltatóknál kiemelt fizetési osztályban foglalkoztatható egészségügyi szakdolgozók és egyes egészségügyben dolgozók számát.

(3d)[6] A miniszter a (3c) bekezdés alapján megállapított létszámot a honlapján közzéteszi.

(4)[7] Az orvos, fogorvos, szakorvos, szakfogorvos munkakörben (a továbbiakban együtt: orvos munkakörben) foglalkoztatott – ideértve a 12/H. §-ban említett oktató orvos munkakörben foglalkoztatottakat is – egészségügyi dolgozó havi alapbére (garantált illetménye) nem lehet kevesebb, mint az 1. melléklet szerinti összeg.[8]

(5)[9] A Kormány által rendeletben meghatározott munkakörben foglalkoztatott egészségügyi szakdolgozó és egészségügyben dolgozó havi alapbére – a (10) bekezdés szerinti eltéréssel – a (3) és (3b) bekezdés szerinti besorolás alapján az Eszjtv. 1/A. melléklet szerinti határok között a munkáltató által megállapított összeg.

(6)[10] A Kormány által rendeletben meghatározott munkakörben foglalkoztatott, felsőfokú végzettséggel rendelkező egészségügyi dolgozó havi alapbére (illetménye) nem lehet kevesebb, mint a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) szerinti besorolási illetmény és havi 41 435 Ft egyösszegű illetmény- vagy bérnövelés együttes összege.[11]

---

1 Beiktatta: 2021. évi XCIX. törvény 226. §. Hatályos: 2021. XII. 1-től.
2 Megállapította: 2023. évi XCI. törvény 22. § (1). Hatályos: 2023. XII. 30-tól.
3 Beiktatta: 2021. évi XCIX. törvény 227. §. Hatályos: 2021. XII. 1-től.
4 Beiktatta: 2023. évi XCI. törvény 22. § (2). Hatályos: 2023. XII. 30-tól.
5 Beiktatta: 2023. évi XCI. törvény 22. § (2). Hatályos: 2023. XII. 30-tól.
6 Beiktatta: 2023. évi XCI. törvény 22. § (2). Hatályos: 2023. XII. 30-tól.
7 Megállapította: 2012. évi LXXIX. törvény 36. § (2). A 2012. évi CCXII. törvény 73. § (2) szerint módosított szöveggel lép hatályba. Módosította: 2013. évi CXXVII. törvény 98. § b).
8 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 69/2021. (II. 19.) Korm. rendelet 5. § (3).
9 Megállapította: 2023. évi XCI. törvény 22. § (3). Hatályos: 2023. XII. 30-tól.
10 Módosította: 2013. évi CXXVII. törvény 98. § c), 2014. évi CXI. törvény 83. § (1) a).
11 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 69/2021. (II. 19.) Korm. rendelet 5. § (3).

(6a)[1] A gyógyszerész, szakgyógyszerész munkakörben (a továbbiakban együtt: gyógyszerész munkakörben) foglalkoztatott egészségügyi dolgozó havi alapbére (illetménye) nem lehet kevesebb, mint a Kjt. szerinti besorolási illetmény és havi 75 820 Ft egyösszegű illetmény- vagy bérnövelés együttes összege.[2]

(6b)[3] Az Eszjtv. 8. § (3) bekezdése szerinti egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy havi illetménye nem lehet kevesebb, mint az Eszjtv. 1. mellékletében meghatározott összeg.

(7)[4] Az egészségügyi dolgozó, egészségügyben dolgozó átsorolására, az osztályba soroláshoz szükséges szakmai követelményekre, a jogviszonyban töltött idő számítására, az illetményre (munkaviszonyban foglalkoztatottak esetén a munkabérre), valamint az átsorolással kapcsolatos eljárási szabályokra a Kjt. szabályait kell alkalmazni.[5]

(7a)[6] Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló egészségügyi dolgozó, egészségügyben dolgozó átsorolására, az osztályba soroláshoz szükséges szakmai követelményekre, a jogviszonyban töltött idő számítására, az illetményre, valamint az átsorolással kapcsolatos eljárási szabályokra az Eszjtv. és a Kormány által rendeletben megállapított szabályokat kell alkalmazni.

(8)[7] A (6) és (6a) bekezdés alkalmazásában Kjt. szerinti besorolási illetményként kell figyelembe venni a Kjt. 66. §-a szerinti garantált illetményt, a garantált illetmény feletti, a munkáltató döntése alapján megállapított illetményrészt, továbbá a közalkalmazott számára a Kjt. 70–75. §-a alapján megállapított illetménypótlékot.

(9)[8]

(10)[9] A Kormány az 1–3. mellékletben foglalt bértáblától, illetve bérnövelési mértékektől az egészségügyi dolgozók, egészségügyben dolgozók számára kedvezőbb szabályokat rendeletben megállapíthat. Ebben az esetben e törvénytől eltérően a Kormány rendeletében megállapított kedvezőbb rendelkezést kell alkalmazni.

11/B. §[10] (1)[11] A rezidens az egészségügyi felsőfokú szakirányú szakképzése ideje alatt az elsődleges képzőhelyével egészségügyi szolgálati jogviszonyban, a nem az Eszjtv. hatálya alá tartozó képzőhely esetében a 7. § (2) bekezdés *d)–g)* pontja szerinti jogviszonyban áll.

(2)[12]

(3)[13]

(4) A Kormány a rezidensek foglalkoztatása tekintetében a III. Fejezetben foglaltaktól a rezidensek számára kedvezőbb szabályokat rendeletben megállapíthat. Ebben az esetben e törvénytől eltérően a Kormány rendeletében megállapított kedvezőbb rendelkezést kell alkalmazni.

(5)[14]

(6)[15] Ügyeleti feladatokat a rezidens a 12/D. § (2) bekezdése szerinti beosztás alapján is csak a képzési tervben foglaltakkal összhangban láthat el.

---

1 Beiktatta: 2013. évi CXXVII. törvény 91. § (1). Hatályos: 2013. IX. 1-től.
2 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 69/2021. (II. 19.) Korm. rendelet 5. § (3).
3 Beiktatta: 2021. évi XCIX. törvény 228. §. Hatályos: 2021. XII. 1-től.
4 Módosította: 2017. évi LIX. törvény 23. § a).
5 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 69/2021. (II. 19.) Korm. rendelet 5. § (4).
6 Beiktatta: 2021. évi XCIX. törvény 229. §. Hatályos: 2021. XII. 1-től.
7 Módosította: 2012. évi LXXIX. törvény 51. § a), 2013. évi CXXVII. törvény 98. § d).
8 Hatályon kívül helyezte: 2021. évi XCIX. törvény 234. § a). Hatálytalan: 2021. XII. 1-től.
9 Beiktatta: 2012. évi CCXII. törvény 65. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.
10 Beiktatta: 2014. évi CXI. törvény 79. §. Hatályos: 2015. VII. 1-től.
11 Megállapította: 2021. évi XCIX. törvény 230. § (1). Hatályos: 2021. XII. 1-től.
12 Hatályon kívül helyezte: 2021. évi XCIX. törvény 234. § b). Hatálytalan: 2021. XII. 1-től.
13 Hatályon kívül helyezte: 2021. évi XCIX. törvény 234. § b). Hatálytalan: a 27/2021. (I. 29.) Korm. rendelet szerinti veszélyhelyzet megszűnésétől, melynek naptári napját a miniszterelnök annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.
14 Hatályon kívül helyezte: 2021. évi XCIX. törvény 234. § b). Hatálytalan: 2021. XII. 1-től.
15 Megállapította: 2021. évi XCIX. törvény 230. § (2). Hatályos: 2021. XII. 1-től.

(7) [1]

12. § [2] (1) [3] Ha az egészségügyi szolgáltató tevékenysége a Munka Törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 90. § *a)* pontja alapján megszakítás nélküli (a továbbiakban: megszakítás nélkül működő egészségügyi szolgáltató), az alkalmazott egészségügyi dolgozó egészségügyi tevékenységet

a) műszakbeosztás szerinti munkarendben,

b) egészségügyi ügyelet keretében,

c) készenlét útján vagy

d) rendkívüli munkavégzés keretében

végezhet.

(2) Ha az egészségügyi szolgáltató – ide nem értve a háziorvosi ügyeleti szolgálatokat – 22 óra és 6 óra között nem nyújt egészségügyi szolgáltatást, egy vagy két műszakos munkarendet kell megállapítani.

(3) Amennyiben az egészségügyi szolgáltató munkarendje szerint az egészségügyi szolgáltatások folyamatosan több mint 10 órán át, de nem 24 órán keresztül hozzáférhetők, több műszakot kell szervezni.

(4) Ha a folyamatos egészségügyi ellátást, továbbá a fekvőbeteg-ellátást nyújtó egészségügyi szolgáltató külön jogszabály alapján nem köteles a folyamatos működését műszakszervezéssel biztosítani, a folyamatos betegellátás egészségügyi ügyelet és készenlét szervezésével is ellátható.

12/A. § [4] (1) Az alkalmazott egészségügyi dolgozó számára a megszakítás nélkül működő egészségügyi szolgáltatók esetében az Mt. 94. § (1) bekezdésében foglaltaktól eltérően hathavi munkaidőkeret állapítható meg.

(2) Az egészségügyi szolgáltatóknál az Mt. 98. §-ában meghatározott elszámolási időszak szabályai nem alkalmazhatók.

12/B. § [5] (1) Az alkalmazott egészségügyi dolgozó a munkaidőkeret átlagában számított heti 48 órás, a munkáltató által elrendelhető munkaidőn felül többletmunkát vállalhat (a továbbiakban: önként vállalt többletmunka), amelynek mértéke nem haladhatja meg a munkaidőkeret átlagában a heti 12 órát, illetve ha a többletmunka kizárólag egészségügyi ügyelet ellátására irányul, akkor a heti 24 órát.

(2) Az egészségügyi dolgozó többletmunka vállalására nem kényszeríthető, jogos érdeke ezzel összefüggésben nem csorbítható, érdekérvényesítési lehetősége nem korlátozható. Az egészségügyi dolgozók között tilos hátrányos megkülönböztetést tenni az önként vállalt többletmunka vállalásával összefüggésben.

(3) Az önként vállalt többletmunkáról a munkáltató és az alkalmazott egészségügyi dolgozó megállapodást köt. A megállapodást írásba kell foglalni. A megállapodást

a) határozatlan időre vagy

b) határozott időre, legalább a munkáltatónál irányadó munkaidőkeret tartamára, munkaidőkeret hiányában egy hónapos határozott időre

lehet megkötni.

(4) Az önként vállalt többletmunkára irányuló megállapodásban

a) meg kell határozni egész órában kifejezve, a törvényes maximális óraszámig az alkalmazott egészségügyi dolgozó által önként vállalt többletmunka mértékét, és ezen belül az előre tervezetten beosztható és – amennyiben az annak elrendelésére alapot adó ok bekövetkezik – előre nem tervezett rendkívüli munkára igénybe vehető önként vállalt többletmunka időtartamát,

b) meg lehet határozni az e törvényben foglaltaknál magasabb díjazást.

---

1 Hatályon kívül helyezte: 2021. évi XCIX. törvény 234. § b). Hatálytalan: 2021. XII. 1-től.
2 Megállapította: 2012. évi LXXIX. törvény 37. §. Hatályos: 2012. VII. 1-től.
3 Módosította: 2014. évi CXI. törvény 83. § (2) b). Módosítva: 2016. évi XXXIV. törvény 38. § a) alapján.
4 Megállapította: 2012. évi LXXIX. törvény 37. §. Hatályos: 2012. VII. 1-től.
5 Megállapította: 2012. évi LXXIX. törvény 37. §. Hatályos: 2012. VII. 1-től.

(5)[1] Az önként vállalt többletmunkára irányuló megállapodást – a felek eltérő rendelkezése hiányában – a felmondás közlésének időpontját követő hónap utolsó napjával felmondhatja

a) a határozatlan időre szóló megállapodás esetében bármelyik fél indokolás nélkül,

b) a határozott időre szóló megállapodás esetében

ba) az alkalmazott egészségügyi dolgozó abban az esetben, ha a megállapodás teljesítése – a megkötését követően bekövetkezett, illetve ismertté vált okból – személyi, családi vagy egyéb körülményeire tekintettel rá nézve aránytalan sérelemmel járna,

bb) a munkáltató abban az esetben, ha a munkáltató a megállapodás megkötését követően felmerült új körülmények alapján a folyamatos ellátást a megállapodás szerinti munkaszervezési eszközök nélkül is biztosítani tudja.

(6) A munkáltató az önként vállalt többletmunkáról nyilvántartást köteles vezetni, amely havonkénti bontásban tartalmazza:

a) azon egészségügyi dolgozók nevét, akivel önként vállalt többletmunkáról megállapodást kötött,

b) az általuk vállalt többletmunka órakeretét a (4) bekezdés *a)* pontja szerinti bontásban,

c) a vállalt órakeret terhére ténylegesen elrendelt munkaidőt.

(7)[2] Az önként vállalt többletmunkáról vezetett nyilvántartást az egészségügyi szolgáltató az egészségügyi hatósági és igazgatási tevékenységről szóló 1991. évi XI. törvény 6. § (1) bekezdés *e)* pontja szerinti nyilvántartási adatok körében közli az egészségügyi államigazgatási szervvel. Az egészségügyi államigazgatási szerv az egészségügyi dolgozó egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzéshez való jogával vagy az ellátottak biztonságával összefüggő okok alapján – különös tekintettel a több vagy többfajta jogviszonyban álló egészségügyi dolgozó 5. § (5) bekezdésben rögzített tevékenységvégzési korlátozására – a (8)–(9) bekezdésben foglaltak szerint megtilthatja vagy korlátozhatja az adott alkalmazott egészségügyi dolgozónak a munkaidőkeret átlagában a heti 48 órát meghaladó munkavégzését.

(8) Az egészségügyi dolgozó heti 48 órát meghaladó munkavégzésének korlátozását vagy megtiltását

a) az egészségügyi dolgozó egészségi állapotában, különösen teherbírásában vagy egyéb, munkavégzési képességét érintő személyi körülményében beállt változásra tekintettel vagy

b) az ellátottak biztonságával összefüggő okok alapján

a munkáltató felett szakmai felügyeletet gyakorló egészségügyi államigazgatási szerv hivatalból vagy az egészségügyi dolgozó, a munkáltató, az egészségbiztosítási szerv vagy a működési nyilvántartást vezető szerv kezdeményezése alapján állapítja meg.

(9) A (8) bekezdés szerinti határozat határozott ideig, de legfeljebb hat hónapig hatályos. A határozatot az első fokon eljáró szerv az egészségügyi dolgozó ügyfél kérelmére hatályossága alatt bármikor – de legfeljebb két alkalommal – soron kívül felülvizsgálja. A határozat nem nyilvánítható fellebbezésre való tekintet nélkül végrehajthatónak.

12/C. §[3] (1) Ügyeleti feladatellátásra

a) a 12/D. § (2) bekezdése szerint munkaidő-beosztás szerinti rendes munkaidőben,

b) a munkáltató által a 12/D. § (3) bekezdése alapján, vagy

c) a 12/B. § alapján önként vállalt többletmunka terhére

elrendelt egészségügyi ügyelet keretében kerülhet sor.

(2) A munkáltató az alkalmazott egészségügyi dolgozót egészségügyi ügyeletre és készenlétre együttesen összesen havonta legfeljebb tizennégy alkalommal oszthatja be. Munkaidőkeret alkalmazása esetén e korlátozást a munkaidőkeret átlagában kell figyelembe venni.

---

1 Módosította: 2021. évi XCIX. törvény 234. § c).
2 Módosította: 2014. évi CXI. törvény 83. § (1) b).
3 Beiktatta: 2012. évi LXXIX. törvény 38. §. Hatályos: 2012. VII. 1-től.

(3) Készenléti jellegű munkakör állapítható meg, ha az egészségügyi dolgozó foglalkoztatására

a) kizárólag ügyeleti feladatok, vagy

b) az Eütv. 94. §-ában meghatározott mentési feladatok

ellátása érdekében kerül sor.

12/D. §[1] (1) Az egészségügyi ügyeletben történő munkavégzés – az Mt. 107. § *d)* pontjában foglaltaktól eltérően – nem minősül rendkívüli munkavégzésnek.

(2) A munkáltató a heti 40 órás teljes munkaidőben foglalkoztatott egészségügyi dolgozó rendes munkaideje terhére naptári hetenként legfeljebb 16 óra egészségügyi ügyeletet rendelhet el. A rendes munkaidő terhére beosztott egészségügyi ügyeletnek az egészségügyi szolgáltató, illetve az adott szervezeti egység Eütv. 93. § szerinti ügyeleti szolgálatának időtartamára kell esnie.

(3) Az alkalmazott egészségügyi dolgozó számára – a heti 40 órás rendes munkaidőn felül – naptári évenként legfeljebb 416 óra egészségügyi ügyelet rendelhető el azzal, hogy a rendkívüli munkavégzés és az elrendelt egészségügyi ügyelet együttes időtartama nem haladhatja meg naptári évenként a 416 órát.

12/E. §[2] (1) Az egészségügyi dolgozó készenlétre az egészségügyi szolgáltató napi munkarendjén kívüli időszakban, vagy – megszakítás nélkül működő egészségügyi szolgáltató esetében – az Mt. 97. § (2) bekezdésében foglalt általános munkarendje alapulvételével meghatározott napi munkarend szerinti munkaidő befejezésétől a következő napi munkarend szerinti munkaidő kezdetéig osztható be.

(2) Készenlét az Mt. 112. § (2) bekezdésében foglaltaktól eltérően – a 12/C. § (2) bekezdésében foglalt korlátozásra is figyelemmel – havonta legfeljebb tíz alkalommal rendelhető el. Munkaidőkeret alkalmazása esetén a havonta elrendelhető készenlétek számát a munkaidőkeret átlagában kell figyelembe venni.

(3) Egészségügyi tevékenység végzésére irányuló készenlét esetében az Mt. 113. § (1) bekezdés *c)* pontjában foglalt alkalmazott egészségügyi dolgozó tekintetében az Mt. 113. § (2) bekezdés *c)* pontjában foglaltaktól eltérően készenlét rendelhető el.

(4) Ha a készenlét alatti munkavégzés elrendelésére önként vállalt többletmunka terhére kerül sor, a készenlét alatti munkavégzés az Mt. 107. § *a)* pontjától eltérően nem minősül rendkívüli munkának. Készenlét alatti munkavégzés esetén munkaidőnek minősül a munkavégzésre való behívás időpontjától a munkavégzés befejezéséig terjedő idő.

12/F. §[3] (1) Az alkalmazott egészségügyi dolgozó beosztás szerinti napi munkaideje – az Mt. 99. § (2) bekezdés *a)* pontjában foglaltaktól eltérően, a (2) bekezdésben foglaltak szerint – a 12 órát akkor haladhatja meg, ha az egészségügyi dolgozó a 12 órát meghaladó munkaidejében kizárólag egészségügyi ügyeletet lát el.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt esetben az alkalmazott egészségügyi dolgozó napi 12 órát meghaladó munkaideje beosztható

a) 12/B. § (1) bekezdése szerinti keret terhére, ha a felek között önként vállalt többletmunkára kötött megállapodás van hatályban vagy

b) két naptári hetente legfeljebb egy alkalommal a 12/D. § (2) bekezdése alapján a rendes munkaidő, vagy a 12/D. § (3) bekezdése szerinti egészségügyi ügyeleti keret terhére.

(2a)[4] Amennyiben a munkaidő-beosztás alapján az egészségügyi dolgozó munkaideje a munkaidőkeret átlagában számított heti 48 órát várhatóan meghaladja, az önként vállalt többletmunka óráit elődlegesen a (2) bekezdés szerinti, napi 12 órát meghaladóan elrendelt egészségügyi ügyelet beosztására kell felhasználni, továbbá a (2) bekezdés *b)* pontja alkalmazásában az egészségügyi dolgozó a 12/D. § (3) bekezdése szerinti keret terhére csak akkor osztható be, ha a munkáltató

a) a 12/D. § (2) bekezdése szerinti keretet már kimerítette, vagy legkésőbb a (2) bekezdés szerinti ügyelet tartama alatt kimeríti, vagy

---

1 Beiktatta: 2012. évi LXXIX. törvény 38. §. Hatályos: 2012. VII. 1-től.
2 Beiktatta: 2012. évi LXXIX. törvény 38. §. Hatályos: 2012. VII. 1-től.
3 Beiktatta: 2012. évi LXXIX. törvény 38. §. Hatályos: 2012. VII. 1-től.
4 Beiktatta: 2012. évi CCXII. törvény 66. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.

b) a 12/D. § (2) bekezdése szerinti keret terhére történő beosztás lehetőségével nem él.

(3) A heti munkaidő – az önként vállalt többletmunkáról szóló megállapodást kötött alkalmazott egészségügyi dolgozó esete kivételével – a munkáltató rendelkezése szerint a munkaidőkeret átlagában a 48 órát nem haladhatja meg azzal, hogy ennek terhére a munkáltató a napi munkarend szerinti munkaidőn túl

a) rendkívüli munkavégzést vagy

b) egészségügyi ügyeletet

rendelhet el.

(4) A rendes munkaidő, a 12/D. § (3) bekezdése szerinti keret terhére elrendelt egészségügyi ügyelet, valamint az önként vállalt többletmunka együttes időtartama – munkaidőkeret alkalmazása esetén annak átlagában – az Mt. 99. § (2) bekezdés *b)* pontjában, valamint 135. § (5) bekezdésében foglaltaktól eltérően nem haladhatja meg

a) a heti hatvan órát, vagy

b) ha az egészségügyi dolgozó egészségügyi ügyeletet is ellát, a heti hetvenkét órát.

(5) Az Mt. 99. § (5) bekezdésében foglaltaktól eltérően az alkalmazott egészségügyi dolgozó munkaidejének az (1) és (2) bekezdésben foglaltak szerinti legmagasabb mértékére vonatkozó szabály alkalmazásakor munkaidőnek tekintendő az egészségügyi ügyelet teljes időtartama. A heti munkaidő (3) és (4) bekezdésben meghatározott legmagasabb időtartamába az egészségügyi ügyelet teljes időtartamát, valamint az egészségügyi ügyeleten kívül elrendelt rendkívüli munkavégzés időtartamát is be kell számítani.

12/G. §[1] (1) Az egészségügyi tevékenység befejezése és a következő, munkarend szerint megkezdett egészségügyi tevékenység között legalább tizenegy óra időtartamú megszakítás nélküli pihenőidőt kell biztosítani, amely a megszakítás nélkül működő egészségügyi szolgáltatók esetében a felek megállapodása alapján legalább nyolc óra időtartamú megszakítás nélküli pihenőidőre csökkenthető. Egészségügyi ügyelet esetén ezt a pihenőidőt közvetlenül az egészségügyi ügyelet befejezését követően kell kiadni.

(2) Az Mt. 113. § (1) bekezdés *c)* pontjában foglalt alkalmazott egészségügyi dolgozó tekintetében az Mt. 113. § (2) bekezdés *b)* pontjában foglaltaktól eltérően a heti pihenőnapok egyenlőtlenül is beoszthatók feltéve, hogy az alkalmazott egészségügyi dolgozó munkaköri feladataként munkaidejének legalább ötven százalékában ügyeleti feladatokat lát el azzal, hogy hat nap munkavégzést követően legalább egy pihenőnap kiadása kötelező.

12/H. §[2] Az egészségügyi szolgáltatóval munkavégzésre irányuló jogviszony alapján oktatói feladatokat is ellátó egészségügyi dolgozók tekintetében a 12/F–12/G. §-ban foglaltakat az oktatói és az egészségügyi tevékenység együttes végzésére kell alkalmazni.

13. §[3] (1)[4] Az alkalmazott egészségügyi dolgozóval a munkaidő-beosztást, amely tartalmazza az egészségügyi ügyelet és a készenlét beosztását is az Mt. 110. § (6) bekezdésében foglaltaktól eltérően legalább 15 nappal korábban és legalább egy hónapra előre, írásban kell közölni.

(2)[5]

(3) A munkáltató az alkalmazott egészségügyi dolgozóval az (1) bekezdés szerinti munkaidő-beosztásban közli

a) az egészségügyi dolgozó napi rendes munkaidejének tartamát, a heti pihenőnap (pihenőidő) megjelölését,

b) a munkaidő (4) bekezdés szerinti minősítését.

---

1 Beiktatta: 2012. évi LXXIX. törvény 38. §. Hatályos: 2012. VII. 1-től.
2 Beiktatta: 2012. évi LXXIX. törvény 38. §. Hatályos: 2012. VII. 1-től.
3 Megállapította: 2012. évi LXXIX. törvény 39. §. Hatályos: 2012. VII. 1-től.
4 Módosította: 2016. évi XXXIV. törvény 38. § b), 2021. évi XCIX. törvény 234. § d).
5 Hatályon kívül helyezte: 2021. évi XCIX. törvény 234. § e). Hatálytalan: 2021. XII. 1-től.

(4) A munkáltató a munkaidő-beosztásban a beosztás szerinti munkaidő egyes óráit annak megfelelően minősíti, hogy az

a) rendes munkaidőnek – ezen belül a munkaköri feladatok ellátására szolgáló időnek vagy a munkáltató által a 12/D. § (2) bekezdése alapján elrendelt egészségügyi ügyeletnek –,

b) egészségügyi ügyeletnek – ezen belül a munkáltató által a 12/D. § (3) bekezdése szerinti keret terhére egyoldalúan elrendelt ügyeleti időnek, vagy önként vállalt többletmunkának –, vagy

c) készenlétnek

minősül.

(5) A munkaidő-beosztásban önként vállalt többletmunka előírására akkor kerülhet sor, ha a felek legkésőbb a munkaidő-beosztás közléséig megkötik az önként vállalt többletmunkára vonatkozó megállapodást.

13/A. §[1] (1)[2] Az egészségügyi ügyelet, valamint a készenlét ellátásáért az alkalmazott egészségügyi dolgozót ügyeleti díj, illetve készenléti díj illeti meg, amelynek mértékét a felek megállapodása határozza meg azzal, hogy az ügyeleti díj mértéke a felek megállapodása alapján sem lehet a 13/B. és a 14. §-ban megállapítottnál alacsonyabb.[3]

(2) Az Mt. 145. §-a alapján pótlékot is magában foglaló alapbér, illetve pótlékátalány alkalmazására nem kerülhet sor.

13/B. §[4] (1) Az ügyeleti díj legkisebb mértéke:

a) hétköznap vagy – általánostól eltérő munkaidő-beosztás esetén – az egészségügyi dolgozóra irányadó, nem hétköznapra eső munkanapon az egészségügyi ügyelet minden munkaórája után az alapbér, illetve az illetmény egy órára eső összegének 70%-a,

b) az egészségügyi dolgozóra irányadó heti pihenőnapon az egészségügyi ügyelet minden munkaórája után az alapbér, illetve az illetmény egy órára eső összegének 80%-a,

c) munkaszüneti napon az egészségügyi ügyelet minden munkaórája után az alapbér, illetve az illetmény egy órára eső összegének 90%-a.

(2) Ha az egészségügyi dolgozó egészségügyi ügyeletet az egészségügyi dolgozóra irányadó munkaidő-beosztás szerinti heti pihenőnapon vagy munkaszüneti napon látott el, akkor – az (1) bekezdés *b)* vagy *c)* pontja alapján irányadó ügyeleti díjon túl – elsősorban másik pihenőnap kiadásával vagy legalább az adott naptári napon teljesített egészségügyi ügyelettel azonos tartamú pihenőidővel kell kompenzálni. Ha a munkáltató kivételes esetekben, objektív munkaszervezési okokból másik pihenőnapot (pihenőidőt) kiadni nem tud,

a) az e napot is érintő egészségügyi ügyelet minden munkaórája után – az (1) bekezdés *b)* vagy *c)* pontja alapján irányadó ügyeleti díj helyett – az alkalmazott egészségügyi dolgozóra irányadó, heti pihenőnapra vagy munkaszüneti napra járó ügyeleti díj 50%-kal emelt összegét meg kell fizetni, és

b) az egészségügyi dolgozó részére – az Mt. 105. § és 106. §-ának alkalmazása körében – a kiesett heti pihenőnap (pihenőidő) napját követő naptól számított hét naptári napon belül kell legalább 24 órát kitevő, megszakítás nélküli pihenőidőt biztosítani.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően, az Mt. 97. § (2) bekezdésében foglalt általános munkarend szerinti heti pihenőnapra eső rendes munkaidőben elrendelt egészségügyi ügyelet után az alkalmazott egészségügyi dolgozót az egészségügyi ügyelet idejére járó munkabérén, illetményén felül 50%-os mértékű ügyeleti pótlék illeti meg.

---

1 Megállapította: 2012. évi LXXIX. törvény 40. §. Hatályos: 2012. VII. 1-től.
2 Módosította: 2021. évi XCIX. törvény 234. § f).
3 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 152/2021. (III. 27.) Korm. rendelet 1. § (2).
4 Beiktatta: 2012. évi LXXIX. törvény 41. §. Hatályos: 2012. VII. 1-től.

(4)[1] Az egészségügyi ügyelet díjazására az Mt. 143. § (2) bekezdés *b)* és *c)* pontja nem alkalmazható.

(5) A 12/F. § (2) bekezdése szerint beosztott egészségügyi ügyelet esetében a 12 órát meghaladó napi munkaidőre

a) a 14/A. § szerint jár díjazás abban az esetben, ha azt az egészségügyi dolgozó önként vállalt többletmunkaként teljesíti,

b) minden más esetben az egészségügyi dolgozóra egyébként irányadó ügyeleti díj – ideértve a (2) bekezdés alapján megállapított díjat is – 50%-kal megemelt mértékben jár, vagy – ha az egészségügyi ügyelet ellátására rendes munkaidő terhére kerül sor – 50%-os pótlék jár.

14. §[2] A készenléti díj mértéke legalább a készenlét minden órájára az alapbér, illetve az illetmény egy órára eső összegének 25%-a. A készenlét során elrendelt munkavégzés díjazására az Mt. 144. § (2) bekezdését kell alkalmazni azzal, hogy a munkavégzés időtartamának kezdetét az alkalmazott egészségügyi dolgozó értesítésétől kell számítani.

14/A. §[3] Az alkalmazott egészségügyi dolgozó által önként vállalt többletmunkavégzés keretében végzett munka pótlékának mértéke egészségügyi ügyelet ellátása esetén azon ügyeleti díj 50%-kal megemelt összege, amelyet a munkáltató abban az esetben lenne köteles megfizetni, ha a munkavégzésre nem önként vállalt többletmunkavégzés keretében kerülne sor. Ha az önként vállalt többletmunkavégzésre nem ügyeleti feladatellátás keretében, hanem rendes munkarend szerinti (műszak szerinti) feladatok ellátása érdekében vagy készenlét alatti munkavégzésként kerül sor, az önként vállalt többletmunkavégzés pótlékának mértéke a rendkívüli munkavégzés pótlékának 50%-kal megemelt összege.

14/B. §[4] (1) Az Mt. 141. és 142. §-ában foglaltaktól eltérően, az egészségügyi dolgozót és az egészségügyben dolgozót

a) a *b)* és *c)* pontban meghatározott munkaidő-beosztásban történő foglalkoztatás kivételével a 22–06 óra közötti munkavégzés esetén tizenöt százalékos éjszakai pótlék,

b) több műszakos munkaidő-beosztásban történő foglalkoztatás esetén a 14–22 óra közötti munkavégzés idejére tizenöt százalékos délutáni műszakpótlék, a 22–06 óra közötti munkavégzés idejére harminc százalékos éjszakai műszakpótlék,

c) a megszakítás nélkül működő egészségügyi szolgáltatónál történő foglalkoztatás esetén a 14–22 óra közötti munkavégzés idejére húsz százalékos délutáni műszakpótlék és a 22–06 óra közötti munkavégzés idejére negyven százalékos éjszakai műszakpótlék

illeti meg.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában több műszakos a munkaidőbeosztás, ha a munkáltató napi üzemelési ideje meghaladja a munkavállaló napi teljes munkaidejét és a munkavállalók időszakonként rendszeresen, egy napon belül egymást váltva végzik azonos tevékenységüket.

14/C. §[5] A bérpótlék számítási alapjának eltérő meghatározásáról az Mt. 139. § (2) bekezdésében foglaltaktól eltérően megállapodás nem köthető.

14/D. §[6]

14/E. §[7] (1)[8] Az Mt. 122. § (2) bekezdésében foglaltaktól eltérően a munkáltató az alkalmazott egészségügyi dolgozó számára hét munkanap szabadságot – a munkaviszony első három hónapját kivéve – a munkavállaló kérésének megfelelő időpontban köteles kiadni. A munkavállalónak erre vonatkozó igényét legalább tizenöt nappal a szabadság kezdete előtt be kell jelentenie.

---

1 Módosította: 2013. évi CIII. törvény 5. § (2).
2 Megállapította: 2012. évi LXXIX. törvény 42. §. Hatályos: 2012. VII. 1-től.
3 Megállapította: 2012. évi LXXIX. törvény 42. §. Hatályos: 2012. VII. 1-től.
4 Megállapította: 2012. évi CCXII. törvény 67. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.
5 Beiktatta: 2012. évi LXXIX. törvény 42. §. Hatályos: 2012. VII. 1-től.
6 Hatályon kívül helyezte: 2021. évi XCIX. törvény 234. § g). Hatálytalan: 2021. XII. 1-től.
7 Beiktatta: 2012. évi LXXIX. törvény 42. §. Hatályos: 2012. VII. 1-től.
8 Módosította: 2012. évi CCXII. törvény 73. § (1) a).

(2)[1] Az Mt. 122. § (3) bekezdésében foglaltaktól eltérően a szabadságot kettőnél több részletben csak a munkavállaló kérésére lehet kiadni. Kivételesen fontos gazdasági érdek, illetve a munkáltató működési körét közvetlenül és súlyosan érintő ok miatt a munkáltató kettőnél több részletben is kiadhatja a szabadságot, azonban – a felek eltérő megállapodása hiányában – a szabadságot ebben az esetben is úgy kell kiadni, hogy a munkavállaló naptári évenként egy alkalommal, legalább tizennégy egybefüggő napra mentesüljön a munkavégzési és rendelkezésre állási kötelezettség alól. E tekintetben – a szabadságként kiadott napon túl – a heti pihenőnap (heti pihenőidő), a munkaszüneti nap és az egyenlőtlen munkaidő-beosztás szerinti szabadnap vehető figyelembe.

(3)[2] A (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően a munkáltató az egészségügyi szolgálati jogviszonyban vagy honvédelmi alkalmazotti jogviszonyban álló személy kérése nélkül kettőnél több, legfeljebb négy részletben is kiadhatja a szabadságot az Eszjtv. 6. § (4)–(7) bekezdése vagy a Haj. 54. § (2)–(4) bekezdése szerinti pótszabadságra jogosító munkakört betöltő egészségügyi szolgálati jogviszonyban vagy honvédelmi alkalmazotti jogviszonyban álló személy esetében.[3]

15. § (1) Az alkalmazott egészségügyi dolgozó munkaidejébe a pontszerző kötelező továbbképzésére fordított időből – ideértve a kongresszusi részvételt is – az egészségügyi szolgáltató szabályzata szerint megállapított időt be kell számítani.

(2)[4] Az (1) bekezdés szerint figyelembe vehető idő évi 5 munkanapnál kevesebb és 10 munkanapnál több nem lehet.

(3)[5] Az (1) bekezdés szerint figyelembe vehető idő – ha a pontszerző kötelező továbbképzés időtartama indokolttá teszi –, az egészségügyi dolgozó kérésére két egymást követő évben együttesen is kiadható az előző évben igénybe nem vett figyelembe vehető idő terhére. Ezen idő munkaidőnkénti figyelembevételét az egészségügyi dolgozó a jogosultság évét követő év január 31-ig kezdeményezheti az egészségügyi szolgáltatónál.

(4)[6] Ha az egészségügyi dolgozó munkavégzésre irányuló jogviszonya az egészségügyi szolgáltatónál megszűnik, és másik egészségügyi szolgáltatónál új jogviszonyt létesít, az új munkáltatónál az (1) és (3) bekezdés szerinti szabályzat alapján két egymást követő évben együttesen igénybe vehető időtartamot az egészségügyi dolgozó által a korábbi munkáltatónál az azonos időszakra már igénybe vett időtartammal csökkenteni kell.

15/A. §[7] Ha annál az egészségügyi szolgáltatónál, ahol az egészségügyi dolgozó egészségügyi felsőfokú szakirányú szakképzése megszerzése érdekében alkalmazásban áll, részben hiányoznak a szükséges szakmai gyakorlat feltételei, az egészségügyi dolgozó a szakképzettség megszerzéséhez szükséges, és a munkáltatónál nem teljesíthető időtartamban annál az egészségügyi szolgáltatónál végezhet tevékenységet, ahol a szakmai gyakorlat megszerzésének a feltételei rendelkezésre állnak (a továbbiakban: külső képzőhely). Erről a munkáltatónak, valamint a külső képzőhelynek és az egészségügyi dolgozónak meg kell állapodnia, azzal, hogy e jogcímen a munkavégzés tartama a teljes naptári évet elérheti. E jogviszonyra egyebekben az Mt.-nek a munkaszerződéstől eltérő foglalkoztatásra vonatkozó szabályait kell megfelelően alkalmazni.

15/B. §[8] (1) Július 1-je Semmelweis-nap, amely az egészségügyi szolgáltatóknál foglalkoztatási jogviszonyban álló egészségügyi dolgozókra és egészségügyben dolgozókra kiterjedően munkaszüneti nap.

---

1 Megállapította: 2013. évi CIII. törvény 5. § (1). Hatályos: 2013. VIII. 1-től.
2 Módosította: 2021. évi XCIX. törvény 233. § e).
3 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 69/2021. (II. 19.) Korm. rendelet 7. §.
4 Módosította: 2016. évi XXXIV. törvény 38. § c).
5 Beiktatta: 2016. évi XXXIV. törvény 34. §. Hatályos: 2016. VII. 1-től.
6 Beiktatta: 2016. évi XXXIV. törvény 34. §. Hatályos: 2016. VII. 1-től.
7 Megállapította: 2014. évi CXI. törvény 80. §. Módosította: 2016. évi XXXIV. törvény 38. § d), 2021. évi XCIX. törvény 234. § h).
8 Megállapította: 2012. évi LXXIX. törvény 43. §. Hatályos: 2012. VII. 1-től.

(2) Semmelweis-napon

a) egészségügyi tevékenység a 7. § (2) bekezdés *a)–c)* és *h)–j)* pontja szerinti jogviszonyban, valamint közforgalmú gyógyszertár esetében a személyi jog alapján is csak az Mt. 102. §-a szerinti munkaszüneti napokra egyébként irányadó rend szerint végezhető,

b) a folyamatos ellátást az Mt. 102. §-a szerinti munkaszüneti napokra egyébként irányadó munkarend szerint kell megszervezni és biztosítani.

15/C. §[1] Az Mt. 179. § (3) bekezdésében foglaltaktól eltérően az alkalmazott egészségügyi dolgozó által – kizárólag az egészségügyi tevékenysége végzésével a betegnek – okozott kár esetén a kártérítés mértéke súlyosan gondatlan károkozás esetén nem haladhatja meg a munkavállaló négyhavi távolléti díjának összegét.

15/D. §[2]

15/E. §[3] Amennyiben a fekvőbeteg-szakellátó és egyes fekvőbeteg-szakellátóhoz kapcsolódó egészségügyi háttérszolgáltatást nyújtó, 100%-os állami tulajdonban lévő, valamint azok 100%-os tulajdonában lévő gazdasági társaságok által ellátott feladatok központi költségvetési szervek általi átvételéről, valamint az ezzel kapcsolatos eljárási kérdések rendezéséről szóló 2013. évi XXV. törvény (a továbbiakban: Átvételi tv.) 7. §-a alapján közalkalmazotti jogviszonyban továbbfoglalkoztatott személy az Átvételi tv. 7. § (5) bekezdésére tekintettel jubileumi jutalom iránti igényt érvényesít, a megállapítható jubileumi jutalom összegét csökkenteni kell azon juttatás összegével, amelyet a foglalkoztatott a gazdasági társaságnál vagy annak az Átvételi tv. 7. § (5) bekezdése szerinti jogelődjénél kollektív szerződés, munkaszerződés vagy egyoldalú munkáltatói kötelezettségvállalás alapján, kifejezetten huszonöt év, harminc év vagy negyven év jogviszonyban töltött idejére tekintettel kapott (a továbbiakban e § alkalmazásában: felvett juttatás). Amennyiben a felvett juttatás mértéke eléri vagy meghaladja a megállapítható jubileumi jutalom összegét, a közalkalmazott részére a felvett juttatással értékelt jogviszonyban töltött idejére tekintettel jubileumi jutalom nem állapítható meg.

15/F. §[4] Az Eszjtv. hatálya alá tartozó egészségügyi szolgáltató vezetője kizárólag a működési nyilvántartás megújítása céljából, a továbbképzése alapján szükséges gyakorlati pontok megszerzése érdekében és az ahhoz szükséges mértékben végezheti az 1. § szerinti gyógyító-megelőző tevékenységet.

Közszolgálati jogviszony, kormányzati szolgálati jogviszony, szolgálati viszony[5]

16. § (1)[6] Az egészségügyi dolgozó közszolgálati jogviszony, kormányzati szolgálati jogviszony, adó- és vámhatósági szolgálati jogviszony keretében csak az őt foglalkoztató közigazgatási szerv tevékenységével összefüggő egészségügyi tevékenység végzésére jogosult.

(2) Az egészségügyi dolgozó jogosult egészségügyi tevékenység végzése céljából a külön törvényben nevesített szervekkel szolgálati viszonyt létesíteni.

(3)[7] Az (1)–(2) bekezdés szerinti jogviszonyban álló egészségügyi dolgozó illetménye nem lehet kevesebb, mint a 11/A. § alapján megállapított illetmény.

(4)[8] Az (1)–(2) bekezdés szerinti jogviszonyban álló egészségügyi dolgozó által végzett egészségügyi tevékenységre a 4. § *e)* pontjában, valamint a 12–13. §-ban foglaltakat, illetve továbbképzésére a 15. §-ban foglaltakat, továbbá a 15/B–15/C. §-t értelemszerűen alkalmazni kell.

---

1 Beiktatta: 2012. évi LXXIX. törvény 44. §. Hatályos: 2012. VII. 1-től.
2 Hatályon kívül helyezte: 2021. évi XCIX. törvény 234. § i). Hatálytalan: 2021. XII. 1-től.
3 Beiktatta: 2013. évi CXXVII. törvény 92. §. Hatályos: 2013. VII. 6-tól.
4 Beiktatta: 2021. évi XCIX. törvény 231. §. Hatályos: 2021. XII. 1-től.
5 Megállapította: 2016. évi LXIV. törvény 47. §. Módosította: 2019. évi CIX. törvény 106. § b).
6 Megállapította: 2016. évi LXIV. törvény 48. §. Módosította: 2019. évi CIX. törvény 106. § c), 2020. évi CLII. törvény 26. § b).
7 Megállapította: 2012. évi LXXIX. törvény 45. § (1). Hatályos: 2012. VII. 1-től.
8 Megállapította: 2012. évi LXXIX. törvény 45. § (2). Hatályos: 2012. VII. 1-től.

(5)–(8)[1]

(9)[2] A (4) bekezdésben foglaltakon túl a honvédek jogállásáról szóló kormányrendelet hatálya alá tartozók esetében a 15/A. §-ban foglaltakat is alkalmazni kell.

Jövedelemkiegészítés egészségügyi szolgálati, honvédelmi alkalmazotti, kormányzati szolgálati, adó- és vámhatósági szolgálati jogviszonyban álló egészségügyi dolgozók illetményének és pénzellátásának együttfolyósítási tilalmára tekintettel[3]

16/A. §[4] Ezen alcím alkalmazásában:

a) pénzellátás: az öregségi nyugdíj, a korhatár előtti ellátás, valamint más olyan ellátás, amelyet az öregségi nyugdíjkorhatár betöltésekor hivatalból öregségi nyugdíjként kell továbbfolyósítani,

b)[5] *jövedelemkiegészítés:* az e törvényben meghatározott feltételek szerint, pénzellátásuk törvény alapján történő szüneteltetésére tekintettel, egyes egészségügyi szolgálati, honvédelmi alkalmazotti jogviszonyban, kormányzati szolgálati, adó- és vámhatósági szolgálati jogviszonyban álló egészségügyi dolgozók jövedelmének kiegészítésére szolgáló juttatás,

c)[6] *munkáltató:* költségvetési szervként működő egészségügyi szolgáltató munkáltató, valamint az Eszjtv. szerinti munkáltató.[7]

16/B. §[8] (1)[9] Azt az egészségügyi szolgálati jogviszonyban, honvédelmi alkalmazotti jogviszonyban, kormányzati szolgálati, adó- és vámhatósági szolgálati jogviszonyban álló egészségügyi dolgozót, akinek a megállapított pénzellátása folyósítását a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 83/C. §-a alapján szüneteltetik – ideértve a korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011. évi CLXVII. törvény (a továbbiakban: Kenyt.) 11/A. §-a szerinti szüneteltetést is –, a munkáltató – általa meghatározott összegű – jövedelemkiegészítésben részesítheti, a (2)–(7) bekezdésben foglalt feltételek, valamint kormányrendeletben meghatározott eljárásrend szerint és jóváhagyás birtokában.

(2)[10] A munkáltató által meghatározott jövedelemkiegészítésnek az egészségügyi dolgozót megillető, a kifizetést terhelő adók és járulékok nélkül számított (a továbbiakban: nettó) mértéke nem lehet magasabb az egészségügyi dolgozót az egészségügyi szolgálati, honvédelmi alkalmazotti, kormányzati szolgálati, adó- és vámhatósági szolgálati jogviszony fennállása miatt történő szüneteltetés hiányában egyébként megillető pénzellátás havi összegénél.

(3)[11] Ha az egészségügyi dolgozó több egészségügyi szolgáltatóval is egészségügyi szolgálati, honvédelmi alkalmazotti, kormányzati szolgálati, adó- és vámhatósági szolgálati jogviszonyban áll, a jövedelemkiegészítés

a) teljes munkaidős foglalkoztatás esetén csak egy jogviszonyra tekintettel,

---

1 Hatályon kívül helyezte: 2024. évi XX. törvény 11. § a). Hatálytalan: 2024. VII. 1-től.
2 Beiktatta: 2013. évi XCVII. törvény 72. §. Módosította: 2024. évi XX. törvény 10. §.
3 Megállapította: 2016. évi LXIV. törvény 49. §. Módosította: 2019. évi CIX. törvény 106. § d), 2020. évi CLII. törvény 26. § c), 2021. évi XCIX. törvény 233. § g).
4 Beiktatta: 2013. évi XL. törvény 12. §. Hatályos: 2013. IV. 29-től.
5 Megállapította: 2016. évi LXIV. törvény 50. §. Módosította: 2019. évi CIX. törvény 106. § d), 2020. évi CLII. törvény 26. § c), 2021. évi XCIX. törvény 233. § g).
6 Módosította: 2021. évi XCIX. törvény 233. § h).
7 A veszélyhelyzet ideje alatt eltérő rendelkezéseket kell alkalmazni. Lásd: 69/2021. (II. 19.) Korm. rendelet 8. §.
8 Beiktatta: 2013. évi XL. törvény 12. §. Hatályos: 2013. IV. 29-től.
9 Megállapította: 2016. évi LXIV. törvény 51. §. Módosította: 2019. évi CIX. törvény 106. § d), 2020. évi CLII. törvény 26. § c), 2021. évi XCIX. törvény 233. § i).
10 Megállapította: 2016. évi LXIV. törvény 51. §. Módosította: 2019. évi CIX. törvény 106. § e), 2020. évi CLII. törvény 26. § d), 2021. évi XCIX. törvény 233. § g).
11 Megállapította: 2016. évi LXIV. törvény 51. §. Módosította: 2019. évi CIX. törvény 106. § d), 2020. évi CLII. törvény 26. § c), 2021. évi XCIX. törvény 233. § g).

b) több részmunkaidős jogviszony fennállása esetén együttesen legfeljebb a (2) bekezdés szerinti nettó mértékig
folyósítható.

(4) Az egészségügyi államigazgatási szerv a (3) bekezdésben foglaltak ellenőrzése céljából a jövedelemkiegészítésben részesülő egészségügyi dolgozók természetes személyazonosító adatait és alapnyilvántartási számát a jövedelemkiegészítésre való jogosultság megszűnésétől számított 3 évig kezeli.

(5) Az egészségügyi dolgozó nem jogosult jövedelemkiegészítésre a fizetés nélküli szabadság, valamint az egész napos igazolatlan távollét időtartamára. A jövedelemkiegészítés emiatt kieső összegét a tárgyhónapban kieső munkanapok számának a továbbfoglalkoztatott munkarendje szerinti, a tárgyhónap egészére megállapított munkanapok számához viszonyított arányában, 100 forintra kerekítve kell megállapítani. Nem jár jövedelemkiegészítés a felmentési időnek arra a részére, amely időtartam vonatkozásában az egészségügyi dolgozót a munkavégzési kötelezettség alól mentesítették.

(6)[1] A jövedelemkiegészítés a foglalkoztatottat az egészségügyi szolgálati, honvédelmi alkalmazotti, kormányzati szolgálati, adó- és vámhatósági szolgálati jogviszonyára irányadó törvényben foglalt illetményrendszeren kívül illeti meg, különösen az alábbiakra tekintettel:

a)[2] a távolléti díj, a honvédelmi alkalmazottak jogállásáról szóló törvény szerinti jubileumi jutalom, a szolgálati elismerés, a helyettesítési díj, az illetménypótlékok, az illetményen alapuló egyéb bérelemek, valamint az ügyeleti díj és a készenléti díj számítása szempontjából figyelmen kívül kell hagyni,

b) a minimálbér és a garantált bérminimum biztosítása, valamint az egészségügyi ágazati előmeneteli rendszer alkalmazása szempontjából nem kell az illetmény részének tekinteni, és

c) nem kell figyelembe venni az adó- és járulékváltozások ellentételezésére szolgáló, a foglalkoztatottat megillető, kormányrendeletben meghatározott kompenzációra való jogosultság és a kompenzáció összegének számítása tekintetében.

(7)[3] Az egészségügyi dolgozó a jövedelemkiegészítés után nem fizet társadalombiztosítási járulékot.

16/C. §[4] (1)[5] Az öregségi nyugdíjas kivételével a jövedelemkiegészítés szüneteltetésére a Kenyt. 11. §-ában foglaltakat kell alkalmazni azzal, hogy korhatár előtti ellátás alatt jövedelemkiegészítést kell érteni.

(2)[6] A jövedelemkiegészítésben részesülő egészségügyi dolgozó tizenöt napon belül köteles bejelenteni a munkáltatójának minden olyan tényt, adatot, körülményt, amely a jövedelemkiegészítésre való jogosultságát vagy a jövedelemkiegészítés folyósítását érinti, ideértve a Kenyt. 11. §-a szerinti éves keretösszeg elérését is. A munkáltató a Kenyt. 11. §-ában foglaltakat a bejelentési kötelezettség elmulasztása esetén is érvényesíti, ha az ehhez szükséges adatok rendelkezésére állnak.

16/D. §[7] (1) A munkáltató a 16/B. § (1) bekezdése szerinti egészségügyi dolgozó részére juttatható jövedelemkiegészítés biztosítása érdekében kormányrendeletben meghatározottak szerint támogatást igényelhet.

(2) Az igényelhető támogatás havi mértéke a munkáltató alkalmazásában álló, a 16/B. § (1) bekezdése szerinti egészségügyi dolgozókat a pénzellátás szüneteltetése hiányában egyébként megillető ellátási összegnek – a 16/B. § (7) bekezdésében foglaltakra figyelemmel – a munkaadót és a munkavállalót terhelő adókkal és járulékokkal megnövelt együttes havi összege.

---

1 Megállapította: 2016. évi LXIV. törvény 52. §. Módosította: 2019. évi CIX. törvény 106. § f), 2020. évi CLII. törvény 26. § e), 2021. évi XCIX. törvény 233. § g).
2 Módosította: 2021. évi XCIX. törvény 233. § j).
3 Módosította: 2021. évi XCIX. törvény 233. § k).
4 Beiktatta: 2013. évi XL. törvény 12. §. Hatályos: 2013. IV. 29-től.
5 Megállapította: 2021. évi XCIX. törvény 232. §. Hatályos: 2021. XII. 1-től.
6 Módosította: 2021. évi XCIX. törvény 233. § l).
7 Beiktatta: 2013. évi XL. törvény 12. §. Hatályos: 2013. IV. 29-től.

(3) A jövedelemkiegészítés szüneteltetésének időtartamára a támogatás a szüneteltetéssel érintett egészségügyi dolgozóra tekintettel nem vehető igénybe.

(4) A támogatás kizárólag jövedelemkiegészítésre használható fel, a támogatás fel nem használt részével a munkáltató kormányrendeletben foglaltak szerint elszámol, és azt visszafizeti.

Önkéntes jogviszony [1]

17. § (1) Az egészségügyi szolgáltatók feladatainak ellátásában – a közérdekű önkéntes tevékenységről szóló törvény [2] rendelkezései szerint – önkéntesként [3]

a) az egészségügyi dolgozó,

b) hivatásszerűen nem közvetlen betegellátással foglalkozó egészségügyi szakképesítéssel rendelkező személy,

c) minden egészségügyi képesítést nem igénylő feladat ellátásában segítséget adni kívánó személy

részt vehet.

(2) [4] Az (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott személy önkéntesként működhet közre a szolgáltató által nyújtott egészségügyi szolgáltatásokban. Az egészségügyi dolgozóval kötött önkéntes szerződésnek tartalmaznia kell a 9. §-ban meghatározottakat.

(3) [5] Az (1) bekezdés *b)* pontja szerinti személy a szakmai gyakorlata megőrzése céljából, önkéntesként jogosult a betegellátásban részt venni.

(4) [6] Az (1) bekezdés *a)* és *b)* pontja szerinti önkéntes csak olyan egészségügyi tevékenység végzésében működhet közre, amelyre nézve rendelkezik az adott egészségügyi tevékenység végzésére, illetve az abban való közreműködésre jogosító szakképesítéssel, és egészségi állapota alapján az adott egészségügyi tevékenység végzésére alkalmas.

(5) [7] Az egészségügyi szolgáltató a betegellátás biztonsága érdekében megkövetelheti a beteg jó közérzetét, testi-lelki egyensúlyát és életvitelét segítő tevékenységben részt vevő, (1) bekezdés *c)* pontja szerinti önkéntes egészségi alkalmasságának vizsgálatát.

(6) [8] Az önkéntes segítő egészségügyi dolgozó által – kizárólag az egészségügyi tevékenysége végzésével a betegnek – okozott kár esetén a közérdekű önkéntes tevékenységről szóló törvény alapján a foglalkoztató által követelhető kártérítés mértéke gondatlan károkozás esetén nem haladhatja meg

a) [9] az (1) bekezdés *a)* és *b)* pontja szerinti, egészségügyi szakképesítéssel rendelkező személy esetében az egészségügyi szolgáltatónál azonos munkakörben, azonos gyakorlati idővel foglalkoztatott egészségügyi dolgozó munkabére, illetménye, ilyen egészségügyi dolgozó hiányában az adott szakképesítéssel rendelkező egészségügyi dolgozók – Eszjtv. szabályainak alapulvételével meghatározott, az Eszjtv. 8. § (3) bekezdése szerinti személyi kör esetén a fizetési fokozathoz, az egészségügyi szakdolgozók esetén a fizetési osztályhoz és fizetési fokozathoz tartozó – illetménye alapján számított távolléti díjának a,

b) az (1) bekezdés *c)* pontja szerinti, egészségügyi szakképesítéssel nem rendelkező személy esetében a minimálbér

négy havi összegét. Szándékos károkozás esetén a teljes kárt kell megtéríteni.

---

1 Megállapította: 2005. évi LXXXVIII. törvény 25. § (1). Hatályos: 2005. X. 1-től.
2 Lásd: 2005. évi LXXXVIII. törvény.
3 Megállapította: 2005. évi LXXXVIII. törvény 25. § (2). Hatályos: 2005. X. 1-től.
4 Megállapította: 2005. évi LXXXVIII. törvény 25. § (3). Hatályos: 2005. X. 1-től.
5 Módosította: 2005. évi LXXXVIII. törvény 26. § (4) ja).
6 Megállapította: 2008. évi CVI. törvény 66. §. Hatályos: 2009. I. 1-től.
7 Módosította: 2005. évi LXXXVIII. törvény 26. § (4) jb).
8 Megállapította: 2012. évi LXXIX. törvény 46. §. Hatályos: 2012. VII. 1-től.
9 Megállapította: 2023. évi XIX. törvény 49. §. Hatályos: 2023. VI. 1-től.

(7)[1] Az első szakorvosi, szakfogorvosi, szakgyógyszerészi és klinikai szakpszichológusi szakképzésben részt vevő személynek a képzés ideje alatt, önkéntes segítői jogviszonyban végzett egészségügyi tevékenysége – a költségtérítéses képzésben részt vevő nem magyar állampolgár, valamint hontalanként elismert személy kivételével – a képzés megszerzéséhez szükséges szakmai gyakorlatként nem ismerhető el.

A különböző jogviszonyban foglalkoztatott egészségügyi dolgozók együttműködése

18. § (1) Az egészségügyi szolgáltató által nyújtott ellátásokban közreműködő egészségügyi dolgozók, függetlenül a munkavégzésre irányuló jogviszonyuk típusától, a (2) bekezdésben foglalt szabályzat szerint kötelesek az egészségügyi tevékenység végzése során együttműködni.
(2) Az az egészségügyi szolgáltató, amely az egészségügyi szolgáltatásait több típusú jogviszony keretében tényked egészségügyi dolgozók közreműködésével nyújtja, szabályzatban köteles rendezni a feladatok ellátása során az egyes dolgozókat megillető utasításadási jogosultságokat.
(3) A szabályzat kidolgozását a szakmai kamarák ajánlások összeállításával segíthetik elő.

Az egészségügyi közszolgáltatást nyújtó egészségügyi dolgozókra vonatkozó speciális rendelkezések

19. § (1) Az állami költségvetésből, illetve az Egészségbiztosítási Alapból külön jogszabályok szerint finanszírozott egészségügyi szolgáltatók keretében egészségügyi tevékenységet végző egészségügyi dolgozó feladatainak ellátása során köteles figyelembe venni a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 19. § (1) bekezdése alapján, az adott finanszírozott ellátásra a miniszter által meghatározott vizsgálati és terápiás eljárási rendet is.
(2)[2] Az (1) bekezdésben foglalt egészségügyi szolgáltatónál történő tevékenység keretében, továbbá az Ebtv. 32. §-a szerint gyógyszer és gyógyászati segédeszköz társadalombiztosítási támogatással történő rendelésére jogosító szerződés alapján gyógyszert vagy gyógyászati segédeszközt rendelő orvos a rendelés során köteles figyelembe venni az (1) bekezdésben említett terápiás eljárási rendet, valamint az egészségügyért felelős miniszter által közzétett gyógyszerterápiás ajánlásokat.

Felelősség a betegnek okozott kárért[3]

19/A. §[4] A beteg, illetve hozzátartozója az egészségügyi szolgáltatás során vagy az azzal összefüggésben keletkezett kára megtérítésére vonatkozó igényét közvetlenül a közszolgáltatást nyújtó egészségügyi szolgáltatóval szemben érvényesítheti, függetlenül attól, hogy az egészségügyi közszolgáltató milyen jogviszonyban foglalkoztatta a kárt okozó egészségügyi dolgozót.
19/B. §[5]

IV. Fejezet

1 Megállapította: 2013. évi CXXVII. törvény 93. §. Hatályos: 2013. IX. 1-től.
2 Módosította: 2006. évi CIX. törvény 171. § (1) b).
3 Beiktatta: 2004. évi XXVI. törvény 85. §. Hatályos: a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napjától.
4 Beiktatta: 2004. évi XXVI. törvény 85. §. Hatályos: a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozásáról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésének napjától.
5 A korábbi alcímmel együtt hatályon kívül helyezte: 2021. évi XCIX. törvény 234. § j). Hatálytalan: 2021. XII. 1-től.

AZ EGÉSZSÉGÜGYI TEVÉKENYSÉG VÉGZÉSÉRE VALÓ ALKALMASSÁG

20. § (1) Egészségügyi tevékenység végzésére csak az az egészségügyi dolgozó jogosult, aki egészségi, mentális és fizikai (a továbbiakban együtt: egészségi) állapotára tekintettel az adott tevékenység végzésére képes és alkalmas (a továbbiakban: munkaköri alkalmasság).

(2) Az egészségügyi tevékenység megkezdése előtt az egészségügyi dolgozó előzetes alkalmassági vizsgálaton, az egészségügyi szolgáltató rendelkezése szerinti gyakorisággal pedig időszakos alkalmassági vizsgálaton vesz részt.

(3) Az alkalmassági vizsgálat az egészségügyi dolgozót foglalkoztató, illetve foglalkoztatni kívánó egészségügyi szolgáltatóval e feladat ellátására szerződött, vagy általa működtetett foglalkozás-egészségügyi szolgálatnál végezhető el.

(4) Amennyiben az egészségügyi dolgozó nem kívánja az alkalmassági vizsgálatot az őt foglalkoztató egészségügyi szolgáltatónál elvégeztetni, alkalmasságának megállapítását – saját költségére – más arra jogosult egészségügyi szolgáltatónál is kezdeményezheti.

(5) A 7. § (2) bekezdés *b)* és *c)* pontjában foglalt jogviszony keretében egészségügyi tevékenységet végző egészségügyi dolgozó alkalmassági vizsgálatának elvégzésére a miniszter rendeletében meghatározott foglalkozás-egészségügyi szolgálat jogosult.

21. § (1) Az alkalmassági vizsgálat célja annak megállapítása, hogy az egészségügyi dolgozó

a) nem szenved a miniszter rendeletében nevesített, az adott egészségügyi tevékenység gyakorlását kizáró megbetegedésben és a feladatkörébe tartozó egészségügyi tevékenység végzésére egészségi állapota alapján alkalmas,

b) nem szenved az *a)* pont szerinti megbetegedésben, de más betegsége, illetve fizikai vagy mentális állapota (a továbbiakban együtt: betegsége) miatt egészségügyi tevékenység végzésére ideiglenes vagy végleges jelleggel alkalmatlan,

c) az *a)* vagy a *b)* pont szerinti betegsége miatt egészségügyi tevékenység végzésére korlátozással alkalmas.

(1a)[1] Ha az egészségügyi dolgozó a Polgári Törvénykönyv szerinti támogatott döntéshozatallal összefüggő határozat hatálya alatt áll, az alkalmassági vizsgálat kiterjed arra is, hogy a támogatott egészségügyi dolgozó egészségügyi tevékenységét a támogató kirendelésére okot adó, belátási képességének kisebb mértékű csökkenése nem befolyásolja-e hátrányosan.

(2) Amennyiben az alkalmassági vizsgálat során az egészségügyi dolgozó

a) ideiglenes alkalmasságát állapítják meg, meg kell határozni az alkalmatlanság időtartamát, illetve amennyiben ez nem lehetséges, az egészségi alkalmasság felülvizsgálatának időpontját,

b) korlátozással történő alkalmasságát állapítják meg, meg kell határozni azoknak az egészségügyi tevékenységeknek a körét, amelyek végzésére az egészségügyi dolgozó nem alkalmas.

22. § (1) Amennyiben a vizsgálat alapján az egészségügyi dolgozó az általa ellátott, illetve ellátandó munkakörre egészségileg alkalmas, a foglalkozás-egészségügyi szolgálat orvosa a munkaköri alkalmasságot igazolja.

(2)[2] Amennyiben az (1) bekezdés szerinti vizsgálat alapján a munkaköri alkalmasság nem igazolható, a foglalkozás-egészségügyi szolgálat orvosa az egészségügyi dolgozó hozzájárulásával a munkaköri alkalmasságának vizsgálatát az egészségügyi államigazgatási szervnél kezdeményezi. Az egészségügyi államigazgatási szerv a vizsgálat elvégzéséről tíz napon belül gondoskodik.

---

1 Beiktatta: 2013. évi CCLII. törvény 9. §. Hatályos: 2014. III. 15-től.

2 Módosította: 2006. évi CIX. törvény 107. § (4) e). Módosítva: 2010. évi CLII. törvény 2. § (57) alapján.

(3)[1] Ha a (2) bekezdés szerinti vizsgálat az egészségügyi dolgozó munkakörre való alkalmasságát állapítja meg, azt az (1) bekezdésben foglaltak szerint igazolja. Amennyiben a vizsgálat eredményeként az egészségügyi dolgozó alkalmatlannak, illetve korlátozással alkalmasnak minősül, az egészségügyi államigazgatási szerv kezdeményezi az alkalmatlanság 23. § szerinti megállapítását.

23. § (1)[2] Az egészségügyi dolgozó alkalmasságát elbíráló szervezet az egészségügyi államigazgatási szervnél (a továbbiakban: egészségügyi hatóság) kezdeményezi, hogy az egészségügyi dolgozó adott munkakörre való alkalmatlanságát, illetve korlátozással történő alkalmasságát állapítsa meg, illetve amennyiben indokolt az egészségügyi dolgozót – valamennyi munkakörre kiterjedő hatállyal – az egészségügyi tevékenység folytatásától tiltsa el.

(2) Az egészségügyi tevékenységtől való eltiltásra irányuló eljárás lefolytatása során igazságügyi orvos szakértőt kell kirendelni.

(3)[3] Amennyiben a (2) bekezdés szerinti eljárás az egészségügyi dolgozó egészségügyi tevékenységtől való eltiltásával, illetve egy munkakörre való végleges alkalmatlanság, vagy korlátozással történő alkalmasság megállapításával végződik, az erről szóló jogerős határozatot a működési nyilvántartást vezető szervvel haladéktalanul közölni kell.

24. §[4] Amennyiben az egészségügyi dolgozó egészségügyi tevékenység gyakorlásától való eltiltására a belátási képesség érintettsége miatt kerül sor és az érintett egészségügyi dolgozó orvos, az egészségügyi hatóság kezdeményezi az egészségbiztosítási szervnél a pro famíla gyógyszerrendelésre jogosító szerződés felmondását.

25. § (1) Az egészségügyi szolgáltató szabályzatában az általa foglalkoztatott egészségügyi dolgozók időszakos alkalmassági vizsgálatát rendelheti el.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltaktól függetlenül is jogosult az egészségügyi szolgáltató az általa foglalkoztatott egészségügyi dolgozó soron kívüli alkalmassági vizsgálatát elrendelni. A vizsgálatot írásban, indokolással ellátva kezdeményezheti a szolgáltató, és a dolgozó ebben az esetben is élhet a 20. § (4) bekezdésben biztosított lehetőséggel.

(3)[5] Az egyéni egészségügyi vállalkozók, az egyéni cég, illetve a társas vállalkozás tagjaként egészségügyi tevékenységet végző egészségügyi dolgozók időszakos, illetve soron kívüli egészségi alkalmasságának vizsgálatát a tevékenységüket engedélyező egészségügyi hatóság elrendelheti.

26. § (1) Az egészségügyi tevékenység végzésére alkalmasnak minősített egészségügyi dolgozó sem végezhet egészségügyi tevékenységet, amennyiben pillanatnyi egészségi állapota következtében a beteg számára nagyobb kockázatot jelentene a tevékenységével, mint amelyet annak elmaradásával okozna.

(2) Az egészségügyi dolgozók alkalmassági vizsgálatára egyebekben a munkaköri alkalmasság véleményezéséről rendelkező jogszabályok előírásait kell alkalmazni.

27. § Az egészségügyi tevékenységet nem végző, de a munkakörük szerint a betegekkel közvetlenül érintkező 4. § *b)* pontja szerinti egészségügyben dolgozók, valamint az egészségügyi tevékenység végzésében tanulói vagy hallgatói jogviszony alapján közreműködő személyek alkalmassági vizsgálatára a 20. § rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell.

V. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

1 Módosította: 2006. évi CIX. törvény 107. § (4) e).
2 Módosította: 2006. évi CIX. törvény 107. § (4) e).
3 Módosította: 2009. évi LVI. törvény 282. §, 2019. évi CXXI. törvény 35. §.
4 Módosította: 2006. évi CIX. törvény 80. § (2) g).
5 Megállapította: 2016. évi CXXVII. törvény 41. §. Hatályos: 2017. I. 1-től.

28. § (1) Ez a törvény 2004. május l-jén lép hatályba.

(2) [1] Felhatalmazást kap a miniszter, hogy meghatározza a folyamatos egészségügyi ellátás szervezésének szakmai követelményeit, a munkaidő-beosztás elkészítésének, a munkaidő és az önként vállalat többletmunka minősítésének és elszámolásának részletes szabályait, továbbá az egészségügyi tevékenységre való alkalmasság részletes szabályait. [2]

(3) [3] Felhatalmazást kap a Kormány, hogy

a) az egészségügyi ágazati előmeneteli szabályok hatálya alá tartozó [4]

aa) [5] egészségügyi szakdolgozói, egyes egészségügyben dolgozói, valamint felsőfokú végzettséggel betölthető munkakörök körét, a munkakörbe sorolás és a béremeléssel összefüggő besorolás részletes szabályait, a besorolás alapjául szolgáló alap és kiemelt fizetési osztályokat,

ab) az e törvényben foglalt feltételeknek megfelelő egészségügyi szolgáltató munkáltatók körét, [6]

ac) ellátásokat és egészségügyi szolgáltatásokat,

b) [7] a 30. §-ban meghatározott támogatás igénylési feltételeit és mértékét, az igény bejelentésének, az azzal összefüggő kötelező adatszolgáltatásnak, a támogatás folyósításának, elszámolásának és a felhasználás ellenőrzésének szabályait, valamint az e törvényben foglalt bértábláktól, illetve bérnövelési mértékektől az egészségügyi dolgozók, egészségügyben dolgozók számára kedvezőbb rendelkezéseket, [8]

c) [9] a jövedelemkiegészítés juttatásának szabályait, a jövedelemkiegészítés juttatásával összefüggő támogatás igénylési feltételeit, az igény bejelentésének, a támogatás folyósításának, elszámolásának és a felhasználás ellenőrzésének szabályait [10],

d) [11] a rezidenseket foglalkoztató egészségügyi államigazgatási szerv kijelölését,

e) [12] a III. Fejezetben foglaltaknál a rezidens számára kedvezőbb foglalkoztatási szabályokat [13]

rendeletben meghatározza.

(4) [14] A törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) hatályát veszti az Eütv. 114. és 128. §-a, és 77. § (3) bekezdéséből a „legnagyobb” szövegrész,

b) [15]

(5) [16]

(6) [17]

(7) [18]

(8) [19] Ez a törvény a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

---

1 Megállapította: 2011. évi LXXXI. törvény 42. §. Módosította: 2012. évi LXXIX. törvény 50. § c).
2 Lásd: 40/2004. (IV. 26.) ESzCsM rendelet, 47/2004. (V. 11.) ESzCsM rendelet.
3 Megállapította: 2012. évi LXXIX. törvény 47. § (1). Hatályos: 2012. VII. 1-től.
4 Lásd: 256/2013. (VII. 5.) Korm. rendelet, 185/2021. (IV. 21.) Korm. rendelet.
5 Megállapította: 2023. évi XCI. törvény 23. §. Hatályos: 2024. I. 1-től.
6 Lásd: 66/2025. (IV. 4.) Korm. rendelet 12. §.
7 Módosította: 2012. évi CCXII. törvény 73. § (1) b), 2013. évi CXXVII. törvény 98. § ea), eb).
8 Lásd: 256/2013. (VII. 5.) Korm. rendelet, 528/2020. (XI. 28.) Korm. rendelet 8. cím, 2. melléklet, 185/2021. (IV. 21.) Korm. rendelet.
9 Beiktatta: 2013. évi XL. törvény 13. §. Hatályos: 2013. IV. 29-től.
10 Lásd: 124/2013. (IV. 26.) Korm. rendelet.
11 Beiktatta: 2014. évi CXI. törvény 81. §. Hatályos: 2015. VII. 1-től.
12 Beiktatta: 2014. évi CXI. törvény 81. §. Hatályos: 2015. VII. 1-től.
13 Lásd: 162/2015. (VI. 30.) Korm. rendelet 5. § (8)-(9), 6. § (5)-(7), 24. § (4).
14 Számozását módosította: 2007. évi LXXII. törvény 7. §.
15 Beépítve: 1997. évi LXXXI. törvény 43/A. §. A 43/A. § (3) bekezdését megállapító szövegrészét hatályon kívül helyezte: 2004. évi CXXXV. törvény 119. § (1) f). Hatálytalan: 2005. I. 1-től.
16 Hatályon kívül helyezte: 2012. évi LXXIX. törvény 51. § b). Hatálytalan: 2012. VII. 1-től.
17 Hatályon kívül helyezte: ugyane törvény 28. § (7). Hatálytalan: 2011. VIII. 1-től.
18 Hatályon kívül helyezte: ugyane bekezdés. Hatálytalan: 2011. VIII. 2-től.
19 Megállapította: 2012. évi LXXIX. törvény 47. § (2). Hatályos: 2012. VII. 1-től.

(9)[1] Ez a törvény a szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

29. §[2] (1)–(15)[3]

(16)[4]

(17)–(20)[5]

29/A. §[6] (1)[7] Az egészségügyi ágazati előmeneteli szabályok alapján járó illetmény- vagy bérnövelést az Mt., az Eszjtv. és a honvédelmi alkalmazottak jogállásáról szóló törvény alkalmazásában a távolléti díj számítása során figyelembe kell venni.

(2)[8] Az egészségügyi ágazati előmeneteli szabályok alapján járó illetmény- vagy bérnövelést az Eszjtv. alkalmazásában a szolgálati elismerés és a honvédelmi alkalmazottak jogállásáról szóló törvény alkalmazásában a jubileumi jutalom számítása során figyelembe kell venni.

29/B. §[9]

29/C. §[10]

30. §[11] Az egészségügyi szolgáltató a 11/A. § szerint meghatározott illetmény- vagy bérnöveléssel járó többlet személyi juttatások és az azokhoz kapcsolódó, a munkaadókat terhelő járulékok és szociális hozzájárulási adó kifizetéséhez az egyes egészségügyi dolgozók és egészségügyben dolgozók illetmény- vagy bérnövelésének, valamint az ahhoz kapcsolódó támogatás igénybevételének részletes szabályairól szóló kormányrendeletben meghatározottak szerint, ott meghatározott összegű – működési célú, támogatásértékű bevételként – támogatásban részesül.

31. §[12]

32. §[13] Az egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló 2014. évi CXI. törvénnyel megállapított 11/A. § (2) bekezdés *c)* pontját és a 11/B. §-t a 2015. július 1-jét követően megkezdett szakképzések ideje alatt történő foglalkoztatásra kell alkalmazni.

33. §[14] Az egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi CCXXIV. törvénnyel megállapított 11/B. § (3) bekezdésében foglaltakat a 2015. július 1-jét követően a 11/B. § (1) bekezdése szerinti, a szakorvosképzésért felelős egészségügyi államigazgatási szerv által létesített közalkalmazotti jogviszonyok esetében is alkalmazni kell.

34. §[15] Az egyes egészségügyet érintő törvények módosításáról szóló 2016. évi XXXIV. törvénnyel megállapított 15/A. §-ban foglaltakat az egészségügyi felsőfokú szakirányú szakképzésüket 2015. július 1-jét követően megkezdőkre kell alkalmazni.

34/A. §[16] (1) E törvénynek a közbiztonság megerősítése és a migráció elleni küzdelem érdekében szükséges törvények módosításáról szóló 2023. évi XCI. törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.) megállapított 11/A. § (3), (3b), (3c) és (5) bekezdését első alkalommal – a (2)–(4) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – a 2024. március hónapra járó illetmények megállapításakor kell alkalmazni.

---

1 Beiktatta: 2019. évi CXXI. törvény 34. §. Hatályos: 2020. I. 1-től.
2 Beiktatta: 2012. évi LXXIX. törvény 48. §. Hatályos: 2012. VII. 1-től.
3 Hatályon kívül helyezte: 2013. évi CXXVII. törvény 99. § (1) a). Hatálytalan: 2013. IX. 1-től.
4 Hatályon kívül helyezte: 2015. évi CCXXIV. törvény 44. §. Hatálytalan: 2016. I. 1-től.
5 Hatályon kívül helyezte: 2013. évi CXXVII. törvény 99. § (1) a). Hatálytalan: 2013. IX. 1-től.
6 Beiktatta: 2012. évi CCXII. törvény 70. §. Hatályos: 2013. I. 1-től.
7 Módosította: 2021. évi XCIX. törvény 233. § m), 2024. évi XX. törvény 11. § b).
8 Módosította: 2021. évi XCIX. törvény 233. § n).
9 Hatályon kívül helyezte: 2013. évi CXXVII. törvény 99. § (1) b). Hatálytalan: 2013. XII. 31-től.
10 Hatályon kívül helyezte: 2014. évi CXI. törvény 84. § a). Hatálytalan: 2015. I. 1-től.
11 Megállapította: 2013. évi CXXVII. törvény 95. §. Módosította: 2021. évi XCIX. törvény 234. § k).
12 Hatályon kívül helyezte: 2024. évi XX. törvény 11. § c). Hatálytalan: 2024. VII. 1-től.
13 Megállapította: 2014. évi CXI. törvény 82. §. Hatályos: 2015. VII. 1-től.
14 Megállapította: 2015. évi CCXXIV. törvény 42. §. Hatályos: 2016. I. 1-től.
15 Megállapította: 2016. évi XXXIV. törvény 35. §. Hatályos: 2016. VII. 1-től.
16 Beiktatta: 2023. évi XCI. törvény 24. §. Hatályos: 2023. XII. 30-tól.

(2) A Módtv.-vel megállapított 11/A. § (3), (3b) és (3c) bekezdésében az egészségügyi szakdolgozók és egészségügyben dolgozók vonatkozásában előírt új fizetési osztályt, illetve az ez alapján megállapított illetményt a munkáltató legkésőbb 2024. február 29. napjáig köteles megállapítani.

(3) A Módtv.-vel megállapított 11/A. § (3b) bekezdésében az egészségügyi szakdolgozók és egyes egészségügyben dolgozók vonatkozásában előírt új fizetési osztályt úgy kell megállapítani, hogy a 2. mellékletben meghatározott

a) „A”, „B”, „C” fizetési osztályba sorolt egészségügyi szakdolgozót és egyes egészségügyben dolgozót az Eszjtv. 1/A. melléklete szerinti I. fizetési osztályba,

b) „D” fizetési osztályba sorolt egészségügyi szakdolgozót és egyes egészségügyben dolgozót az Eszjtv. 1/A. melléklete szerinti II. fizetési osztályba,

c) „E” fizetési osztályba sorolt egészségügyi szakdolgozót és egyes egészségügyben dolgozót az Eszjtv. 1/A. melléklete szerinti III. fizetési osztályba,

d) „F”, „G” fizetési osztályba sorolt egészségügyi szakdolgozót és egyes egészségügyben dolgozót az Eszjtv. 1/A. melléklete szerinti IV. fizetési osztályba,

e) „H”, „I”, „J” fizetési osztályba sorolt egészségügyi szakdolgozót és egyes egészségügyben dolgozót az Eszjtv. 1/A. melléklete szerinti V. fizetési osztályba

kell átsorolni.

(4) A munkáltató az érintetteket az (1) bekezdésben foglaltakról legkésőbb 2024. február 29. napjáig egyoldalú jognyilatkozattal tájékoztatja. Ezen egyoldalú jognyilatkozatot 2024. március 1. napjától az Eszjtv. szerinti egészségügyi szolgálati munkaszerződés módosításnak kell tekinteni.

(5) A (3) bekezdés szerint megállapított egészségügyi szolgálati munkaszerződés-módosítással a foglalkoztatott illetménye nem lehet alacsonyabb, mint a módosítást megelőzően irányadó illetményének és a jogszabály, valamint közjogi szervezetszabályozó eszköz alapján járó rendszeres illetménypótlékainak, illetményelemeinek együttes összege, kivéve, ha a jogszabály szerint járó illetménypótlék, illetményelem megállapításának alapjául szolgáló körülmény a módosítást követően már nem áll fenn.

(6) A miniszter a 11/A. § (3d) bekezdése szerinti létszámot első alkalommal 2024. január 1. napjáig teszi közzé.

35. §[1] E törvény az Európai Unióban alkalmazandó átlátható és kiszámítható munkafeltételekről szóló, 2019. június 20-i (EU) 2019/1152 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

1. melléklet a 2003. évi LXXXIV. törvényhez [2]

Orvosok illetmény-, illetve bértáblája (Ft/hó, bruttó)

SZINT	ÉVEK	ORVOSI BÉRTÁBLA FIZETÉSI OSZTÁLYOK		
		H	I	J
1.	0–3	205 320	247 820	260 320
2.	4–6	211 820	254 220	269 620
3.	7–9	218 320	262 420	281 220
4.	10–12	224 720	271 620	292 720
5.	13–15	231 220	282 220	304 320
6.	16–18	239 020	292 920	315 920
7.	19–21	248 720	303 520	325 220
8.	22–24	258 420	314 220	334 820
9.	25–27	268 120	322 720	344 520
10.	28–30	277 820	331 220	354 220
11.	31–33	286 220	339 720	363 820
12.	34–36	294 720	348 320	373 520

1 Megállapította: 2022. évi LXXIV. törvény 60. §. Hatályos: 2023. I. 1-től.
2 Megállapította: 2013. évi CXXVII. törvény 97. § (1), 2. melléklet. Hatályos: 2013. VII. 15-től.

13.	37–39	303 120	358 220	384 320
14.	40–42	311 520	368 120	395 120
15. [1]	43–45	319 928	378 105	405 936
16. [2]	46–48	328 345	388 045	416 751
17. [3]	49–51	336 763	397 985	427 566

1/a. melléklet a 2003. évi LXXXIV. törvényhez [4]

2. melléklet a 2003. évi LXXXIV. törvényhez [5]

Egészségügyi szakdolgozók, egyes egészségügyben dolgozók illetmény-, illetve bértáblája (Ft/hó, bruttó)

SZINT	ÉVEK	SZAKDOLGOZÓI BÉRTÁBLA FIZETÉSI OSZTÁLYOK									
		A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
1.	0–3	103 000	103 000	118 000	118 000	118 000	163 425	168 425	170 925	183 425	195 925
2.	4–6	104 023	104 488	119 512	120 484	121 456	167 725	172 825	177 425	189 825	205 225
3.	7–9	105 046	105 976	121 024	122 968	125 020	172 225	177 625	183 925	198 025	216 825
4.	10–12	105 976	107 464	122 536	125 452	128 476	176 825	182 425	190 325	207 225	228 325
5.	13–15	106 999	109 045	124 048	128 044	132 040	181 425	187 125	196 825	217 825	239 925
6.	16–18	109 045	111 463	126 532	131 500	135 496	186 025	191 925	204 625	228 525	251 525
7.	19–21	109 975	113 044	128 044	133 984	138 952	190 525	196 725	214 325	239 125	260 825
8.	22–24	110 998	114 532	129 448	135 496	142 516	195 725	203 025	224 025	249 825	270 425
9.	25–27	112 021	116 020	130 960	137 008	145 972	200 925	210 625	233 725	258 325	280 125
10.	28–30	113 044	117 508	132 472	138 520	149 536	208 225	218 625	243 425	266 825	289 825
11.	31–33	113 974	118 996	133 984	140 032	152 992	215 625	226 525	251 825	275 325	299 425
12.	34–36	114 997	120 484	135 496	141 544	156 448	222 925	234 425	260 325	283 925	309 125
13.	37–39	116 020	121 972	137 008	142 948	160 012	230 225	242 425	268 725	293 825	319 925
14.	40–42	117 043	123 460	138 520	144 460	163 468	237 525	250 325	277 125	303 725	330 725
15. [6]	43–45	118 066	124 948	140 032	145 972	166 924	244 825	258 225	285 525	313 625	341 525
16. [7]	46–48	119 089	126 436	141 544	147 484	170 380	252 125	266 125	293 925	323 525	352 325
17. [8]	49–51	120 112	127 924	143 056	148 996	173 836	259425	274 025	302 325	333 425	363 125

1 Megállapította: 2016. évi XXXIV. törvény 37. § (1), 2. melléklet 1. Hatályos: 2016. VII. 1-től.
2 Beiktatta: 2016. évi XXXIV. törvény 37. § (1), 2. melléklet 2. Hatályos: 2016. VII. 1-től.
3 Beiktatta: 2016. évi XXXIV. törvény 37. § (1), 2. melléklet 2. Hatályos: 2016. VII. 1-től.
4 Hatályon kívül helyezte: 2013. évi CXXVII. törvény 99. § (2). Hatálytalan: 2013. IX. 1-től.
5 Megállapította: 2013. évi CXXVII. törvény 97. § (2), 3. melléklet. Hatályos: 2013. VII. 15-től.
6 Megállapította: 2016. évi XXXIV. törvény 37. § (2), 3. melléklet 1. Hatályos: 2016. VII. 1-től.
7 Beiktatta: 2016. évi XXXIV. törvény 37. § (2), 3. melléklet 2. Hatályos: 2016. VII. 1-től.
8 Beiktatta: 2016. évi XXXIV. törvény 37. § (2), 3. melléklet 2. Hatályos: 2016. VII. 1-től.

3. melléklet a 2003. évi LXXXIV. törvényhez [1]

4–5. melléklet a 2003. évi LXXXIV. törvényhez [2]

1 Hatályon kívül helyezte: 2013. évi CXXVII. törvény 99. § (2). Hatálytalan: 2013. IX. 1-től.
2 Hatályon kívül helyezte: 2013. évi CXXVII. törvény 99. § (1) b). Hatálytalan: 2013. XII. 31-től.

TARTALOMJEGYZÉK

2003. évi LXXXIV. törvény ---- 1
az egészségügyi tevékenység végzésének egyes kérdéseiről ---- 1
I. Fejezet ---- 1
ALAPVETŐ RENDELKEZÉSEK ---- 1
A törvény célja ---- 1
A törvény hatálya ---- 1
Alapelvek ---- 2
Fogalommeghatározások ---- 2
II. Fejezet ---- 3
AZ EGÉSZSÉGÜGYI TEVÉKENYSÉG VÉGZÉSÉNEK ÁLTALÁNOS SZABÁLYAI ---- 3
III. Fejezet ---- 4
AZ EGÉSZSÉGÜGYI TEVÉKENYSÉG VÉGZÉSÉRE IRÁNYULÓ EGYES JOGVISZONYOK ---- 4
A szabadfoglalkozás ---- 5
Egyéni egészségügyi vállalkozás ---- 5
Társas vállalkozás ---- 6
Munkaviszony, egészségügyi szolgálati jogviszony és honvédelmi alkalmazotti jogviszony ---- 6
Közszolgálati jogviszony, kormányzati szolgálati jogviszony, szolgálati viszony ---- 16
Jövedelemkiegészítés egészségügyi szolgálati, honvédelmi alkalmazotti, kormányzati szolgálati, adó- és vámhatósági szolgálati jogviszonyban álló egészségügyi dolgozók illetményének és pénzellátásának együttfolyósítási tilalmára tekintettel ---- 17
Önkéntes jogviszony ---- 19
A különböző jogviszonyban foglalkoztatott egészségügyi dolgozók együttműködése ---- 20
Az egészségügyi közszolgáltatást nyújtó egészségügyi dolgozókra vonatkozó speciális rendelkezések ---- 20
Felelősség a betegnek okozott kárért ---- 20
IV. Fejezet ---- 20
AZ EGÉSZSÉGÜGYI TEVÉKENYSÉG VÉGZÉSÉRE VALÓ ALKALMASSÁG ---- 21
V. Fejezet ---- 22
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK ---- 22
1. melléklet a 2003. évi LXXXIV. törvényhez ---- 25
Orvosok illetmény-, illetve bértáblája (Ft/hó, bruttó) ---- 25
1/a. melléklet a 2003. évi LXXXIV. törvényhez ---- 26
2. melléklet a 2003. évi LXXXIV. törvényhez ---- 26
Egészségügyi szakdolgozók, egyes egészségügyben dolgozók illetmény-, illetve bértáblája (Ft/hó, bruttó) ---- 26

3. melléklet a 2003. évi LXXXIV. törvényhez 27
4–5. melléklet a 2003. évi LXXXIV. törvényhez 27